

MIRANDA

klauzurní práce 2. ročníku FAMU
školní rok 2009/2010

scénář celovečerního filmu
podle románu Sběratel od Johna Fowlese
(The Collector, 1963)

autor: Lucie Bokšteřlová

pedagogické vedení: prof. Lubor Dohnal

1

MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA GREYOVÁ(20), blondýna s dlouhými vlasy, se ustrašeně rozhlíží.

Je v místnosti bez oken zařízené jako hotelový pokoj. Sofa, křeslo, stolek, knihovnu, postel a šatní skříň osvětluje lampička. Miranda sedí na kraji postele.

MIRANDA

(potichu pro sebe)

Bože můj, prosím tě, pomoz mi,
nedopust', aby mě znásilnil nebo
zneužil a zavraždil.

Miranda pomalu přijde k masivním vchodovým dveřím. Jsou zamčeny tak, že Mirandin dotyk s nimi ani nehne.

MIRANDA

(šeptem)

Bože můj.

Miranda se jde podívat k pootevřeným dveřím na druhé straně místnosti. Je za nimi koupelna s vanou, umyvadlem a skříňkou.

Miranda se vrátí, sedne si na postel.

MIRANDA

(šeptem)

Bože můj, upokoj, prosím, všechny,
kteří mě teď postrádají, a pomoz
jim v jejich trápení - mámě,
tátovi, Minny, Caroline, která si to
určitě musí dávat za vinu,

2

CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Miranda je na monitoru obrazovky. Celá místnost je vidět z nahledu. Je slyšet její šeptání.

MIRANDA Z VIDEA

(šeptání)

a všechny, kterým by patřilo, aby
se trápili pro mě - jako Piers a
Antoinetta - a i pro všechny
ostatní. Bože, prosím tě o světlo.

Na monitor kouká Clegg, jemuž ale nevidíme do tváře. Mumlá přes Mirandu.

CLEGG

(mumlá)

Vycejtít tu správnou chvíli,
dopiplat se k tomu. Jiný by to ani
nedokázali. Sice by si řekli, že
jsem divnej, že nejsem jako voni.
Nikdy by si nepřiznali, že to
nedokážou, protože chtěj všechno
hned a nemyslej na nic jinýho.

Na videu je vidět, jak se Miranda posadí na posteli, zadívá se na bohatou kytici květin v hranaté váze na nízkém stolku před sofa. Přivoní si k nim. Všimne si, že je na nich přidělaná cedulka s natištěnou ohavnou kresbičkou a nápisem "Vítejte".

MIRANDA

(šeptem)

Určitě budou točit porno.

Miranda se rozpláče. Dá hlavu do dlaní. Potom zase přechází po pokoji.

Místnost, v níž se nachází Clegg, je akorát velká pro stůl a křeslo. Střešní okénko je zakryté roletou, která nepropouští světlo. Na stole je obrovská obrazovka počítače, která komůrku osvětluje, a repro bedny.

3 CLEGGOVA KUCHYŇ - RÁNO

FREDERICK CLEGG (25) je obyčejný, ničím zvlášt' výrazný muž, v obličeji má tupý výraz.

V kuchyni připravuje snídani.

Kuchyň je moderně zařízená, sterilní. Clegg spaří čajové listy. V odšťavňovači vymačká pomeranč, v mixéru rozdrtí mrkev a jablko, v toustovači skřípne dva chleby. Pro sebe si mumlá.

CLEGG

Je jiná. Jiná.

Připravuje snídani na ták.

4 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA

(šeptá)

Bože, prosím, nedopust', aby mě
znásilnil a zavraždil. Pane Bože,
prosím. Nenech mě umřít.

Náhle se ozve zabušení. Miranda se lekne. Masivní dveře se otevřou, vchází Clegg s tácem. Zastaví se mezi dveřmi.

CLEGG
Dobré ráno. Ehm.

Nervózně si odkašle.

CLEGG
Doufám, že se vám spalo dobře.

Miranda na něj hledí ustrašeně.

MIRANDA
Kde to jsem, kdo jste a proč jste
mě sem přivezl!

CLEGG
To vám nemohu říct.

Clegg stále stojí mezi dveřmi s tácem v rukou.

MIRANDA
Trvám na tom, být propuštěna. Tohle
je zruďné!

Clegg se ani nehne, nic neříká.

MIRANDA
Uhněte mi z cesty, já odcházím.

Miranda vykročí směrem ke dveřím. Clegg jí ale neuhne.

MIRANDA
Uhněte mi z cesty.

CLEGG
Ještě nemůžete odejít. Prosím,
nenut'te mě znovu použít násilí.

MIRANDA
To anestetikum! Co to bylo?

CLEGG
Nevěděl jsem, že vám bude špatně.
Opravdu.

Miranda se otočí a jde zpátky ke křeslu.

MIRANDA
O co vám jde?

Clegg mlčí. Položí táč na zem (Mirandu nespouští z očí) a zamkne za sebou dveře. Otočí se, vezme táč a položí ho na stolek před Mirandu.

MIRANDA

Jestli si myslíte, že jsem dcera nějakého boháče, tak vás velice zklamau.

CLEGG

Vaše snídane, prosím.

MIRANDA

Žádnou snídani nechci.

CLEGG

Budete si přát kávu nebo čaj?

MIRANDA

Kávu. Když se jí nejdřív napijete sám.

Clegg nalije kávu, napije se jí a podá ji Mirandě.

MIRANDA

Děkuji.

Trapné mlčení. Miranda stojí opřená o křeslo, Clegg nervózně postává s rukama podél těla. Miranda se opatrně napije kávy.

MIRANDA

Nemáte cigaretu?

Clegg jí podá krabičku cigaret a zapalovač, udělá přitom neohrabaný pohyb, jako by nevěděl, zda si má zapalovač nechat a připálit jí nebo jí ho dát. Miranda si to od něj vezme, stále stojí opřená o křeslo a kouří.

Mlčení.

CLEGG

Budete si přát něco koupit? Pojedu na nákup.

MIRANDA

Koupit co?

CLEGG

Cokoliv.

MIRANDA

Cokoliv?

Clegg stydlivě přikývne.

MIRANDA
Chci svobodu.

Clegg semkne rty a zavrtí hlavou.

MIRANDA
Proč mě tady vězníte?! Jde o nějaké
sexuální věci?

Clegg zrudne studem.

CLEGG
Ne, ne, ne. To... to opravdu ne.

Miranda na něj udiveně kouká.

CLEGG
Chci... chci jenom, abyste byla můj
host.

MIRANDA
Host?

Mlčení.

CLEGG
Miluji vás.

MIRANDA
Ach tak.

Clegg je celý rudý. Má se k odchodu, Miranda mu podává
zapalovač.

MIRANDA
Vás zapalovač.

CLEGG
Můžete si ho nechat, mám ještě
jeden.

MIRANDA
Děkuji.

Clegg odejde, těžké dveře se za ním zabouchnou.

5 CLEGGOVA KOUPELNA - DEN

Clegg se na sebe v detailu dívá do zrcadla v koupelně, myje
si ruce a potom si bere kýbl a rukavice.

CLEGG

Já sem to věděl... jak říkal ten Nobby - nikdy neříkejte ženský, že jí milujete. I kdyby to byla pravda. A když už, tak jenom v legraci... Já to věděl, ale něco jinýho si člověk říká a něco jinýho dělá, když jí má pak přímo před sebou.

6 EXT. PŘED CLEGGOVÝM DOMEM - DEN

Cleggův dům je modernizovaný hrázděný dům ze 17. století. Stojí na samotě, rozlehlá zahrada je obehnaná vysokou kamennou zdí. Je podzim.

Za domem parkuje Cleggova černá dodávka. Clegg v gumových rukavicích drhne vnitřek svého auta.

Vezme kýbl vychrstne zbytek saponátu do kanálu a vrací se do domu.

7 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ/KUCHYŇ - DEN

Clegg (v gumových rukavicích, s kýblem a hadrem v ruce) vejde do obývacího pokoje spojeného s kuchyní.

V zapnuté televizi běží zprávy, Clegga to zaujme, s kýblem v ruce sleduje televizi.

MODERÁTORKA REPORTÁŽE

Od včerejšího večera je pohřešovaná Miranda Greyová, dvacetiletá blondýna s dlouhými vlasy, studentka výtvarných umění na Sladeově akademii, kde loni získala nejvyšší stipendium.

PEDAGOG V REPORTÁŽI

Je to jedna z našich nejnadanějších studentek, upřímně doufáme, že se brzy objeví. Osobně doufám, že se brzy najde. Známe umělce, občas se někde zapomenou, zvlášt' když jsou takto mladí.

MODERÁTORKA REPORTÁŽE

I blízký přítel a Mirandin spolužák Piers Broughton je znepokojen

Mluví afektovaný mladík obdařený antickou krásou. Pod ním je titulek *Piers Broughton - spolužák a blízký přítel pohřešované*

PIERS BROUGHTON V REPORTÁŽI

Miranda ví, co je to Londýn, nikdy by jí nenapadlo sednout si k někomu do auta nebo tak něco. Mám o ní strach.

HLASATEL V TELEVIZI

Pokud jste Mirandu od včerejšího večera viděli, neváhejte kontaktovat policii.

Clegg projde obývánkem ke kuchyňskému dřezu, napouští do kýble vodu a přidává do ní saponát.

CLEGG

Kdyby nebyla taková - taková hezká, neřekli by o ní dvě věty.

8 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ - KOUPELNA

Miradna je v koupelně, kde je vana, umyvadlo a skříňka s hygienickými potřebami.

Právě vylezla na vanu a šátrá po stropě v místě, kde je široká ventilace.

Miranda stojící na vaně se pokouší vytrhnout mřížku, která se prudce vylomí a ona spadne.

Sedí na dlaždičkách, s mřížkou v ruce.

MIRANDA

To je tak nespravedlivý. To není pravda.

9 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA

Tak už mi to, prosím vás, řekněte. Chci to vědět. Nemůžete mě tady přece držet jen tak. O co jde?

Miranda sedí na opěradle křesla. Vypadá vyrovnaně. Clegg na ni kouká a postává před ní.

MIRANDA
Řekněte přece něco. Jestli nejde o sex, tak jde o peníze?

CLEGG
Ne, ne, o peníze nejde.

Miranda na něj upřeně kouká.

CLEGG
Vy to nechápete.

MIRANDA
Jste mi povědomý.

Clegg celý zrudne.

MIRANDA
Nejste to vy, kdo vyhrál v té loterii? Kolik to bylo? Sto sedm a třicet miliónů?

Clegg je nervózní, nemůže ani nic říct, přestože vypadá, že by chtěl.

MIRANDA
Vaše fotka byla v novinách. Nosil jste fousy. Je to tak?

CLEGG
(rudý, koktá)
Já... já jenom plním něčí rozkazy.

MIRANDA
Prosím?

CLEGG
Rozkazy pana... pana Singletona.

Miranda na něj nevěřícně, trochu ironicky kouká.

CLEGG
(velmi nervózně)
Protože, protože jsem zpronevěřil - hodně peněz - tak pan Singleton - a teď musím dělat, co mi řekne.

Miranda se tváří podezřívavě. Chvíli nic neříká.

MIRANDA
Já pana Singletona znám. Tohle tedy musí být ten jeho dům v Suffolku.

CLEGG

Ano.

MIRANDA

On žádný dům v Suffolku nemá.

CLEGG

To... to nemůžete vědět.

Miranda se dívá naprosto chladným pohledem. Trapné ticho.

Clegg je v rozpacích.

10 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ/KUCHYŇ - DEN

Clegg stojí u dřezu a myje nádobí. Z obýváku je slyšet halas televize.

CLEGG

Mrcha jedna.

Clegg tříská nádobím, je celý rozčilený.

CLEGG

Člověk dneska nemůže věřit vůbec nikomu.

Clegg jde k televizi a zhypnotizovaně na ní kouká. Sedne si na gauč. Vypne zvuk.

CLEGG

Furt jenom žvaněj. Protože myslej jenom na sebe, jak by koho podrazili, obelhali, vojeli...

Hlasatelka naprázdno otevírá pusou. Clegg vyndává ze šuplíku na stůl sbírku motýlů. Bere si lupu a nějaké náčiní. Otevře krabičku s motýlem a pinzetou ho vyndá. Poté ho přišpendluje na tvrdý papír k ostatním motýlům. Má šikovní prsty.

CLEGG

Řekli by, že jsem staromódní, že nemyslím furt na šoustání a na vraždy a vůbec, že sem divnej, že s ní nic nedělám ale já se jim na to můžu vykašlat.

Clegg opatrně bere motýla do ruky, tak aby se ho minimálně dotýkal.

CLEGG

V tomhle jsem byl vždycky dobřej.
Nejlepší! To oni nikdy neuznají.
Hlavně, že špendlejí moderně.

11 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA

Poslyšte... Jak se vlastně
jmenujete?

Clegg sedí na sofa jako u výslechu, Miranda sedí narovnaná v
křesle.

CLEGG

Clegg.

MIRANDA

Ale ne. Myslím křestním.

CLEGG

Ferdinand.

MIRANDA

Vy mě milujete a chcete mě lépe
poznat. Proto mě tu máte?

Clegg pokrčí rameny a lehce kývne hlavou.

MIRANDA

Ale poslyšte, Ferdinande. Za prvé
bych se v tomhle sklepe nemohla
zamilovat do nikoho. Nikdy. To snad
chápete?

Odmlka. Clegg civí a nic neříká.

MIRANDA

Za druhé to takhle zkrátka nejde,
zavřít někoho do sklepa, protože ho
milujete.

Clegg na ni kouká a mlčí.

MIRANDA

Rozumíte tomu? Souhlasíte? Řekněte
něco.

CLEGG

Rozumím.

MIRANDA

Jestli mě opravdu milujete, tak mě
pust'te. Můžeme se stýkat v
Londýně. Představila bych vás svým
přátelům.

Clegg na ni chvilku kouká.

CLEGG

Ne. To nejde. Nejsem společensky
to, co vy.

MIRANDA

To není fér!

CLEGG

Styděla byste se za mě před...

MIRANDA

Nejsem snob! Mám spoustu přátel, vy
byste mezi nimi nebyl zdaleka ten
největší... podivín.

CLEGG

Nikdy byste se se mnou neukázala
mezi lidma.

MIRANDA

Mám ráda muže, jako jste vy.

Clegg zrudne.

MIRANDA

Jste jemný a hodný. Koupil jste
úžasné knihy. Já si vaší snahy
velmi cením. Ale dokud mě tu budete
držet, budu jenom vězeň a nic víc.
Toho, co chcete, se nedočkáte.
Rozumíte tomu?

Clegg mlčí.

MIRANDA

Řekněte mi něco o sobě.

CLEGG

A co o sobě?

MIRANDA

Kdo jsou vaši rodiče, co děláte
celé dny... cokoliv.

CLEGG
Táta se zabil v autě, když jsem byl
malý, a máma utekla.

MIRANDA
To je mi líto.

CLEGG
Vychovala mě teta.

Clegg se odmlčí.

MIRANDA
Pokračujte. Jaká je teta?

CLEGG
Ted' je s Mabel v Austrálii.

MIRANDA
Mabel?

CLEGG
To je moje sestřenice. Je na
vozíku...

Clegg se nadechne, ale pak se odmlčí.

MIRANDA
Pokračujte.

CLEGG
Jenom, že... Člověk si musel
vždycky dávat pozor...

Miranda se kouká tázavě.

CLEGG
... třeba jsem řekl - to bylo
hrozný ráno, musel jsem dobíhat
autobus a teta vždycky musela říct:
bud' vděčný, že vůbec můžeš běhat.

MIRANDA
Aha. To muselo být nepříjemné.

CLEGG
Bylo.

Odmlka. Clegg se zvedne.

CLEGG
Musím ted' jet na nákup. Neschází
vám nic?

Miranda se postaví.

MIRANDA

Představte si, že schází! Potřebuju pryč! Schází mi čerstvý vzduch, denní světlo, lidi, příroda, slunce, malování, hudba!

CLEGG

Přestaňte, prosím.

MIRANDA

Vy přestaňte. Prosím.

Miranda na Clegga vážně kouká.

MIRANDA

Tohle absolutně nikam nevede.

CLEGG

Chci, abyste mě lépe poznala.

Mirandě vyhrknou do očí slzy. Posadí se na sofa, zhluboka se nadechne.

MIRANDA

Co děláte?

Clegg už chce odejít, nejistě pokrčí rameny.

MIRANDA

Co vás baví?

CLEGG

Jsem entomolog.

MIRANDA

Bylo to vlastně v těch novinách. Vy sbíráte motýly?

Clegg kývne.

MIRANDA

Ale já nejsem motýl.

CLEGG

Já vím.

MIRANDA

To mě těší.

Clegg stojí a kouká na ní.

MIRANDA

Běžte už.

12 OBCHOD S LUXUSNÍMI POTRAVINAMI

Clegg s vyjukaným výrazem nakupuje v luxusních potravinách. Všude drahé, pestré s čerstvé pochutiny a prodavači v uniformách.

Clegg kouká na pulty se sýry, olivami, salámy... Zastaví se u pultu s kaviárem. Rozpačitě na něj kouká. Prodavač mu cosi říká, ukazuje na různé druhy. Clegg bez ničeho odchází.

13 EXT. PŘED CLEGGOVÝM DOMEM - DEN

Černá dodávka přijíždí k domu.

Clegg vyndává tašky z auta. Zajde do domu.

14 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA

Jestli mě pustíte, zasloužíte si můj obdiv.

Miranda se zvedne ze sofa, a chytne Clegga důvěrně za rameno.

CLEGG

Nejde to.

MIRANDA

Řekla bych si: mohl si se mnou dělat, co chtěl, ale zachoval se jako skutečný gentleman.

CLEGG

Nejde to. Nechtějte to.

Miranda mlčí.

Clegg odchází tak rychle, že zakopne před dveřmi o schod. Miranda k němu hned přiskočí. Zatváří se bolestně, upřímně a prosebně, chytne ho za paži.

MIRANDA

Prosím. Prosím vás.

Clegg zakroučí hlavou a odchází. Zamkne za sebou dveře.

MIRANDA

(křičí)

Áááááá! Musí to jít! Musím se dostat ven! Musí musí musí! Nemůže to nejít! Musí to jít!

Miranda se zklidní.

MIRANDA

Pane Bože, prosím. Takhle to přece nemůže doopravdy být.

Miranda si sedne ke stolu, vezme svůj zápisník a tužku, píše.

MIRANDA

(vnitřní hlas, píše)

Atomová bobma je špatnost, ale být takhle bezbranná. Použít násilí, jinak to nejde! Nedovedla jsem si představit, že bych někdy byla schopná k takovému zjištění dospět.

15

MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg sedí u Mirandy v křesle, nalévá jí kávu, Miranda si zapauje cigaretu.

CLEGG

Doufám, že se vám spalo dobře.

MIRANDA

Nespalo se mi dobře! Není tu vzduch! Strašně mě bolí hlava. A vůbec - přece chápete, že bez denního světla a čerstvého vzduchu se dost dobře žít nedá. Nebo ne?

Clegg pokrčí rameny.

CLEGG

Chci, abyste byla št'astná.

MIRANDA

Tak mě pust'te.

CLEGG

Co bych si bez vás počal?

MIRANDA

Nevím! A co si mám počít já s vámi!?

Clegg zaraženě vstane

CLEGG

Už musím jít.

Sebere ták a odemyká.

MIRANDA

Počkejte! Počkejte ještě! Ve vaně
je něco rozbité, nemohl byste se na
to podívat?

Miranda jde do koupelny, ukáže na vodovodní kohoutek. Clegg nechá dveře přivřené, položí ták a jde za ní.

MIRANDA

Tady.

Clegg se nakloní ke kohoutku, Miranda stojí nad ním. Chvíli váhá, ale potom ho jedním velmi neohrabaným pohybem shodí do vany a dá se na útěk. Proběhne dveřmi do vnějšího sklepa a potom po schodech nahoru k dalším dveřím do domu.

MIRANDA

(křičí)

Pomoc! Pomoc!

Lomcuje dveřmi, ty jsou zajištěné háčkem a dole kolíkem. Snaží se ho vytáhnout.

Clegg je ale okamžitě za ní, popadne ji kolem pasu, druhou rukou jí zakryje pusku a odnáší ji zpátky.

CLEGG

Myslíte jenom na to, jak utéct.
Velice jste mě zklamala.

Postaví ji na zem, Miranda má v očích nesmírný hněv, hned jak ji pustí, vlepí mu facku. V návalu vzteku mrští hranatou vázu na zem. Roztříští se na střepy.

MIRANDA

Hajzl! Kecá! Milovat! A zavřít mě
do sklepa!

Zakomplexovanej psychopat.

Clegg se otočí a odejde. Miranda chvíli poplašeně hledí na zavřené dveře.

MIRANDA

Co tady budu dělat?

Miranda se rozpláče. Zesláble si sedne na postel. Hlavu dá do dlaní.

MIRANDA
(šeptem)
Umřu tady.

Miranda vezme svůj zápisník - je v něm kromě zápisků i mnoho kreseb, vlepených věcí (lístků, psaní, fotek...) Zastaví se na stránce, kde je vlepená fotografie mladé dívky Minny, jak leží na ostrém slunci na pláži.

16 FLASHBACK, PLÁŽ U MOŘE (ŠPANĚLSKO) - DEN

Nesnesitelně ostré slunce praží na žlutý písek, šumí moře. Z bílé záře se vynoří Minnin obličej - krčí nos a usmívá se. Rukou si přidržuje klobouk na hlavě tak, aby ji stínil tvář. Minny leží na břichu a naklání se s důvěrným chichotem směrem k usmívající se Mirandě.

Minny se usměje.

MINNY
Mohla bys spát s Piersem?

V dále v pozadí je vidět Piers, je anticky krásný, mladý. Hází do moře kamínky. Miranda se otočí, aby viděla jestli je Piers dost daleko, potom jí zasvítí oči.

MINNY
Jestli si Pierse vezmeš, do smrti s
tebou nepromluvim!

Miranda se usměje.

MINNY
Řeknu ti tajemství.

Minny se nakloní víc k Mirandě, obě koukají na Pierse.

MINNY
Tělo vítězí nad duchem.

17 TMA

Naprostá tma. Hrdelní výkřik.

Cvak, rozsvítí se lampička.

18 CLEGGŮV KUMBÁL

Vidíme na videu, jak se Miranda posadila na posteli a rozsvítila lampičku. Světlo jí pálí do uplakaných očí. Naříká, nahlas pláče.

Clegg má video v rohu obrazovky, čte si nějaký článek na internetu o vzácném motýlovi, ztlumí hlasitost.

CLEGG

Co jí je.

Čte dál.

MIRANDA

(naříká)

Prosím, prosím. To ne, to ne.

Clegg video zavře.

19 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ - NOC

Clegg sedí za stolem, přišpendluje obrovského motýla, velmi opatrně a soustředěně.

20 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda sedí na posteli a píše do zápisníku.

MIRANDA

(vnitřní hlas, píše)

Hodiny na celém světě ze zpomalily o celá staletí. Co se mnou bude? Člověk se tady sám sebe pořád musí ptát. Chci se vdát, mít děti. Chci tvořit krásu. Proto mě představa manželství a mateřství trochu děsí.

Stojí v koupelně a svléká si šaty.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Zapomněla bych prostě čím jsem kdy chtěla být a stala by se ze mě velká slepice. Nebo ginem nasáklá troska jako z mámy.

21 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg kouká na videu na Mirandu, jak se před zrcadlem svléká. Když je ve spodním prádle, vypne to. Prázdňá obrazovka.

MODERÁTOR

(m.o.)

Proto vám, pánové, radím - držte se na uzdě, až do šestého rande!

22 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ - VEČER

Zapnutá televize. Clegg sedí u stolu, před sebou má sbírku motýlů. Televizi sleduje po očku.

MODERÁTOR

A kdybyste to přesto nemohli vydržet, zkuste to uhrát tak, aby to musela být ona, kdo se neudrží. Vy už pak budete jen velkorysími pány celé situace.

Clegg motýlovi štětečkem ometá křídla.

CLEGG

Chytřej chlapík ten Nobby. Musí to přijít přirozeně...

Clegg ometá jedno a pak druhé křidýlko.

CLEGG

... na vobou stranách.

23 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda otočí stránku v zápisníku. Začne psát.

MIRANDA

(vnitřní hlas, píše)

Milá Minny, jsem tu už něco přes týden a strašně se mi stýská. Po tobě nebo po někom, s kým bych si mohla povídat. Stýská se mi po tvářích lidí na ulici, které mi vždycky šly tak na nervy. Po každodenních malých událostech, kterých jsem si nikdy nedovedla vážít. Všechno je najednou tak vzdálené, živé a krásné, neskutečně krásné.

24 EXT. PŘED CLEGGOVÝM DOMEM - DEN

Clegg stojí z vnitřní strany kamenné zdi. Dalekohledem se rozhlíží po okolí. Krásná krajina, široko daleko žádné stavení.

Clegg vyjde před bránu, vybere z poštovní schránky.

25 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ - DEN

Clegg si sedne na sofa před zapnutou televizi a čte si dopis.

CLEGG

(mumlá)

...sou to tvoje peníze... Bůh byl k tobě dobrý, musíš si toho vážit... a kdo že tě tam uklízí, čistota je půl zdraví... tvoje místo je tady u nás...

HLAS Z TELEVIZE

Největší podezření padá na pachtele v autech, kteří své oběti odvázejí do odlehlých míst...

Clegg na chvíli zvedne hlavu od dopisu a kouká na televizi, potom zase čte.

CLEGG

... o peníze si nemusíš dělat starost...

HLAS Z TELEVIZE

... i tato varianta zatím však stále zůstává jen hypotézou.

Clegg se zadržává, jak chvílemi sleduje televizi.

CLEGG

... pořádnou ženskou na úklid... mladý holky dneska na úklid moc nedají...

HLASATEL Z TELEVIZE

...děsí obyvatele Hampsteadu, kde pohřešovaná bydlela u své tety.

V obraze je uplakaná žena ve středním věku, pod níž je titulek *Caroline G. - teta pohřešované*. Clegg přestane číst dopis a dívá se na televizi.

CAROLINE Z TELEVIZE
 (postupně propadá v pláč)
 Jsem naprosto zoufalá. Je absolutně
 vyloučený, že by byla někde...
 vždycky volala, jsem naprosto
 přesvědčená.

Clegg vypne televizi a jde do kuchyně.

26 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg položí táč s jídlem na stůl. Miranda sedí na posteli
 nad knihou. Zvedne hlavu.

CLEGG
 Dobré chutnání.

MIRANDA
 Děkuji, ale vyhlašuji hladovku.

Clegg na ni civí.

MIRANDA
 Můžete si to odnést. Nebudu jíst,
 dokud mě nepustíte.

CLEGG
 Jak chcete.

MIRANDA
 Jestli mě nepustíte, bude to
 vražda.

Clegg kouká a neví, co říct. Odejde.

Miranda listuje svým deníkem.

Zastaví na kresbě G.P.

MIRANDA
 Možná, že jsme ani jeden toho
 druhého nepochopili. I když on mě
 asi jo.

Miranda zkouší skicovat postavu G.P.

MIRANDA
 Vypadá jako Turek. Kdybych měla
 dobrou vílu, přála bych si, at'
 udělá, at' je G.P. o dvacet let
 mladší a aby mě přitahoval.

Odmilka.

MIRANDA
(šeptem)
Kdyby mě slyšel.

27 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Na obrazovce je vidět Miranda, jak skicuje do zápisníku.

CLEGG
Neví jaký to je, když je člověk sám.

28 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA
Je o mně něco ve zprávách?

Miranda sedí na sofa, před ní nedotčený táč s jídlem.

CLEGG
Nevim. Nesleduju to.

Udiveně na něj kouká.

CLEGG
Jsou tam samý žvásty.

Odmlka. Miranda nad tím přemýšlí.

MIRANDA
Víte něco o umění?

Clegg pokrčí rameny. Hledá slova.

MIRANDA
Věděla jsem to, jinak byste nemohl zavřít nevinného člověka do vězení.

CLEGG
Nechápu, jak to spolu souvisí.

MIRANDA
No právě. A teď vážně: Jak dlouho tu budu muset zůstat?

CLEGG
To záleží.

MIRANDA
Na čem?

Clegg na ní rozpačitě kouká.

MIRANDA

Odpovězte, prosím. Jestli se do vás zamiluju?

CLEGG

Vy to nechápete. Jenom chci, abyste tu byla se mnou.

Clegg se má k odchodu.

MIRANDA

Takže dokud neumřu. Třeba hlady - to jídlo si vezměte, myslela jsem to vážně.

Zaražený Clegg ho odnese. Když se za ním zabouchnou dveře, Miranda otevře svůj zápisník. Listuje, zastaví se na kresbičce tváře G.P. - obličej je široký, nos do skoby, pichlavé tmavé oči. Vedle obličej je nakreslená i jeho karikatura.

MIRANDA

Teta ho určitě nahlásí policajtům. Chudák G.P.. Bude mít ironický poznámky a to tam nemaj rádi.

29 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Na videu na obrazovce počítače je Miranda sedící na posteli, hlavu sklopenou nad deníkem. Clegg na ni kouká. Miranda pořád píše.

CLEGG

Bud' pobíhá a řve nebo do toho čumí.

30 CLAGGOVA KUCHYŇ

Clegg vyndá z lednice zavařovací láhev, vylije jí do misky a tu strčí do mikrovlnné trouby.

CLEGG

Klidně si umře hlady. Umíněná ženská.

31 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda sedí na posteli a truceje. Je otočená čelem ke stěně. Na stolku je nedotčený oběd. Koušek ode dveří je hromádka sutě, pár cihel je uvolněných.

CLEGG
Musíte jíst.

Ticho, Miranda nereaguje.

CLEGG
A mluvit se mnou.

Miranda se ani nehne.

CLEGG
Ukažte mi ruce.

Miranda nereaguje.

CLEGG
Dům stojí na vápenci, hrabání vám nepomůže.

Miranda nic neříká, je k němu otočená zády.

CLEGG
Dobře. Uděláme takovou dohodu, řeknu vám, kdy vás pustím, ale jen za určitých podmínek.

Miranda se na něj otočí. Ruce má zkrvavené, zlámané nehty.

CLEGG
Musíte začít jíst a mluvit se mnou a přestat se pokoušet utíkat.

MIRANDA
A za jak dlouho byste mě pustil?

CLEGG
Za šest týdnů.

MIRANDA
Týden. Déle než týden tady nezůstanu.

CLEGG
Za pět týdnů.

MIRANDA
Týden. Ani o den víc.

CLEGG
S tím zas nemohu souhlasit já.

Miranda se rozpláče, je celá zesláblá.

CLEGG
Prosím vás, buďte rozumná. Ted' přece víte, co pro mě znamenáte. Pochopte, že jsem to tu všechno nezařídil proto, abyste tu byla ještě jeden týden.

MIRANDA
(plačtivě)
Nenávidím vás. Nenávidím vás.

CLEGG
Slevím na měsíc. To by znamenalo, že... čtrnáctého listopadu vás propustím.

Miranda se zamyslí.

MIRANDA
Jedenáctého. Čtyři týdny, to je jedenáctého.

CLEGG
Já počítám kalendářní měsíc.

Miranda ho propichuje pohledem.

CLEGG
Tak dobře, třináctého, jeden den vám dám k dobru.

MIRANDA
Ó, děkuji uctivě.

Clegg se zatváří rozpačitě.

MIRANDA
Ale počkejte, já mám taky podmínky! Musím mít trochu pohybu a čerstvého vzduchu a denního světla. A také čerstvou zeleninu a ovoce. Potřebuju věci na kreslení, knihy a céděčka s hudbou, něco na čem bych si mohla pouštět filmy.

CLEGG

Napište mi seznam, koupím vám, co budete chtít. S těma filmama to ještě promyslím.

MIRANDA

A co čerstvý vzduch? A denní světlo?

CLEGG

Ještě to promyslím.

Clegg odchází.

Bouchnou těžké dveře. Miranda zůstane stát uprostřed pokoje, je rozzuřená. Přechází po pokoji.

MIRANDA

Čtyři tejdny! Před tejdnem bych nevěřila, že tu vydžím hodinu...

32

CLEGGOVA KUCHYŇ/KUMBÁL - DEN

Clegg jde po schodech nahoru. V kuchyni vysype jídlo, které předtím ohříval, do koše a jde do kumbálu.

CLEGG

Možná ji opravdu pustím. Odvezu ji autem do Londýna -

Clegg si sedne do kumbálu. Kouká na video Mirandy. Leží na posteli se zavřenýma očima, chvílema se svíjí (křeče v břiše). Mumlá. Clegg vytáhne hlasitost.

MIRANDA Z VIDEA

(šeptá)

Hajzl, debil, čurák, zmrđ, krypl, idiot, úchyl, psychopat, debil, čurák, hajzl... (křičí) Bože. Taková nenávist!

Clegg na to zaraženě kouká.

MIRANDA Z VIDEA

(pláče)

Co mám dělat? Co mám dělat? Já nevim, co mam dělat....

33 OBCHODNÍ DŮM - DEN

Clegg prochází obchodním domem. Nesměle si prohlíží dívčí prádlo. Usměje se na něj prodavačka, shodou okolností podobné postavy jako Miranda. Clegg se vyleká a z obchodu prchá. Za výlohou jiného obchodu vidí fialový saténový župánek, zajde dovnitř a rychle ho koupí. Zajde do dalšího obchodu hned vedle, který prodává parfém. Vezme jeden, který je na rání, a hned ho zaplatí.

Clegg obchází regály v obchodu s elektronikou, kouká na projektory. Nic nekoupí a odejde.

34 CLEGGOVA KUCHYŇ - DEN

Clegg vynadáva čerstvou zeleninu z nákupních tašek a krájí jí na kusy.

CLEGG

A ještě mě bude komandovat, co mam vařit. Dělá, že se jí bůhvíjak líbim. Chce všechno a hned, to je to.

35 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg podává Mirandě táč se zeleninou a potom tašky s nakoupenými věcmi. Miranda z tašek vyndává věci na kreslení, knihy, a CD s vážnou hudbou (Bartók, Bach) nejrůznější pochoutky, župánek i parfém - udiveně si je prohlíží. Přičichne si k parfému, vůně se jí líbí. Miranda vyndá z tašky spodní prádlo, podívá se na velikost.

MIRANDA

Ta už bude asi správná. Jak to kupujete? Ten parfém voní hezky.

Clegg trochu zrudne a pokrčí rameny. Miranda zakroutí unaveně hlavou.

MIRANDA

Filmy jste zavrhnul.

Clegg pokrčí rameny a přikývne.

Miranda našťvaně pohodí hlavou.

MIRANDA

A jak to bude s tím čerstvým vzduchem a denním světlem?

CLEGG

Vezmu vás nahoru. Ale budete mít svázané ruce. A o nic se nebudete pokoušet.

MIRANDA

Slibuju.

36 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ

Miranda stojí u krbu v obývacím pokoji (jsou zatlučená okna) a rozbíjí chladně a systematicky vázy a ozdoby.

MIRANDA

(křičí)

Hnusný ozdoby nemaj právo existovat! Copak to nevidíte?! Jak to hyzdí tenhle dům?

Ozdoby se tříští o zem.

Clegg stojí opodál a mlčí. Na stole leží rozložená sbírka motýlů.

MIRANDA

A to vaše sběratelství je taky naprosto odporné! Sběratelé jsou nejhorší druh ze všech! Jdou proti umění, proti životu!

Miranda ukazuje na motýly.

MIRANDA

Víte kolik jste jich už zabil?

CLEGG

Pár jed...

MIRANDA

Nemyslím jenom tyhle, ale všechny, co se z nich mohli narodit! Uvědomujete si to?!

Vedle motýlů jsou rozložené ještě Cleggovy fotografie, po umělecké stránce nejsou nejhorší. Jsou na nich většinou každodenní výjevy, cizí lidé v různých situacích.

MIRANDA

A ty vaše fotky! To je ono - vy totiž jenom zabíjíte! A já, já jsem taky ‚významná aberace‘ nebo jak tomu říkáte?

Clegg mlčí, je v rozpacích. Miranda se rozbřečí.

CLEGG

(dojemně)

Jste... jste moje všechno... nevím,
co bych si počal...

MIRANDA

Odved'te mě zpátky.

37

FLASHBACK, DUBOVÝ HÁJ VE ŠPANĚLSKU, DEN

Hraje skladba Bély Bartóka *Hudba pro smyčce, bicí nástroje a celestu* (I. andante).

Příliv denního světla a barev, ale trochu bledých. Vše velmi pomalé, smutné a jakoby plné napětí jako hudba. Miranda jde v hloučku asi čtyř mladých lidí do kopce (mezi nimi Piers a Minny). Slunce praží, oni jdou ve stínu obrovských korkových dubů. Detaily listů, tváří, struktury, grimasy.

Lehají si na trávu, slunce na ně svítí skrze listy a kreslí složité obrazce. Miranda si lehá vedle sestry Minny, ta se na ní směje. V následujících chvílích vidíme Minny, Pierse i ostatní jak leží na trávě, koukají do stromů.

MIRANDA

(vnitřní hlas, šeptem, pomalu)

Minny. Jsem si tak strašně odporná.
Pohrdám jím, z hloubi duše jím
pohrdám. Ale nenávidím se za to.
Chtěla bych umět alespoň
respektovat i takové netvory jako
je on. Nevěřila bys, jak plná jsem
nenávisť, jak jsem bezmocná.

Minny, myslím na naší mámu. Za
poslední dva roky jsem jí
nevěnovala tolik pozornosti, co
tomuhle monstru za dva dny.
Propadnout alkoholu je slabost. Ale
lidská. Máma je příliš citlivá a
proto pije. Aby se otupila, aby
mohla tenhle svět snést.

Tohle monstrum v sobě nemá ani
špetku takové citlivosti, soucitu,
pochopení. Nemá ani ty slzy, které
jsme u mámy tak nenáviděly.

Mám pocit, že bych jí teď mohla
zahrnout láskou. Vzpomněla jsem si

MIRANDA
 na ten večer, kdy jsem přišla s
 Piersem domů a ona byla opilá a
 uhodila mě. Nebylo to ani zdaleka
 tak kruté a odporné jako cokoliv,
 co dělá on. I když mi neubližuje
 fyzicky.

A taky jsem si, Minny, uvědomila,
 že před tátou bysme měly padnout na
 kolena.

Obraz se ztmavuje, hudba stále hraje, začíná být
 dramatičtější, napjatější.

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Jsem tak strašně zoufalá, už jsem
 úplně vyčerpaná.

Dneska mě napadlo, že by mě tu mohl
 držet navždycky.

Ale to by nebylo na moc dlouho,
 protože bych umřela.

Úplná tma. Skladba dohraje a nastane ticho.

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Minny! Minny!

Miranda rozsvítí lampičku.

MIRANDA
 (šeptem)
 Já vlastně mluvím sama se sebou.

Leží na posteli a kouká do stropu. CD přehrávač je zapnutý a
 svítí. Ticho.

Clegg leží v posteli s otevřenýma očima a zírá do stropu.
 Prudce vstane. Přejde po chodbě a potom se zase vrátí do
 ložnice, lehne si. Potom zase vstane a jde do kumbálu.

39 CLEGGŮV KUMBÁL

Clegg se dívá na Mirandu. Leží, má zavřené oči. Z CD přehrávače hraje Bartókova *Hudba pro smyčce, bicí nástroje a celestu 2. Allegro*.

Miranda jde do koupelny. Clegg hned přepne video na koupelnu. Miranda si oplachuje obličej a potom pije vodu. Miranda se vrátí do pokoje. Sedne si ke stolu a začne psát.

40 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda sedí u stolu a píše.

MIRANDA
(vnitřní hlas, píše)
Nemůžu spát. Musím něco dělat. Budu psát, jak jsem se seznámila s G.P.

41 RETROSPEKTIVA - VÝTAH DO METRA - DEN

Miranda cupitá po ulici v Londýně, jen tak tak stihne nastoupit do výtahu, který jede dolů do metra. Proklouzne zavírajícími se dveřmi.

Rázem ale strne, jediný pasažér, který ve výtahu je, je G.P. Stojí tam nonšalantně, v koženém kabátě. Je mu okolo čtyřiceti let, je asi o hlavu větší než Miranda, podsaditý, má židovský nos, hluboké, tmavé, pichlavé oči, je charismatický.

MIRANDA
(rozpačitě rozverně)
Ahoj.

G.P. jen pokývne hlavou.

Ticho, jedou dolů.

MIRANDA
(nervózně)
Mrzí mě to s tou tetou. Co řekla, to co řekla v Kenwoodu tenkrát...

G.P.
Ta mi jde na nervy neustále.

Vystupují z výtahu na nástupiště. Miranda se drží stále po boku G.P.

MIRANDA

Ona... asi se bojí, aby to
nevypadalo, že nejde s dobou.

G.P. se na Mirandu otočí, konečně se jí pořádně dlouze
podívá do očí.

G.P.

A vy snad ne?

V jeho tváři je ale náznak šibalského úsměvu. Miranda celá
znervózní, neví, co říct. Procházejí kolem plakátu na film.
G.P. na něj jen tak letmo poukáže.

G.P.

To je výborný film, viděla jste ho?
Tak na něj běžte.

Miranda je stále naprosto zmatená. Dojdou na nástupiště,
přijíždí G.P.-ovo metro. Nastupuje do něj. Miranda stojí na
nástupišti.

G.P.

A přijďte někdy ke mně. A tu svou
pitomou tetu nechte doma.

Než se dveře metra úplně zavřou, je vidět, že se G.P.
šibalsky, šarmantně usmívá. Miranda stojí jako omámená.

42

RETROSPEKTIVA - SCHODY KE G.P.

Miranda jde po točitých schodech nahoru.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

A tak jsem k němu zašla. Jednou v
sobotu ráno. Překvapilo ho to.

Miranda vchází do G.P.-ova ateliéru, jehož dveře jí on bez
zájmu otevírá. V ateliéru je to velmi příjemně zařízené,
krásné starožitnosti, částečně prosklený strop, ale žádný
luxus. Je tam hodně květin, na polici gramofon a nad ním
řady desek. Po stěnách obrazy. Nedá se říct, že by tam byl
nepořádek, ale ani úplně uklizeno. V rohu naproti gramofonu
je divan, nízký stolek a kolem něj polštáře na zemi, která
je dřevěná, částečně pokrytá arabským kobercem. V místnosti
je také G.P.-ův pracovní stůl s nízkou a vysokou židlí. G.P.
sedí u té nízké a něco kutí u stolu.

Kyne Mirandě rukou, aby se posadila na polštář na zemi. Na
gramofonu pustí desku a potom si lehne na divan a zavře oči.
Začne hrát *Ravi Shankar*. Miranda sedí na polštáři na zemi a
tváří se zmateně.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Dvacet minut jsem musela poslouchat tu zvláštní indickou hudbu. Nemohla jsem se zbavit pocitu, že to s tím pozváním nemyslel vážně.

Hraje *Ravi Shankar*, G.P. má zavřené oči, Miranda těká očima po místnosti.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Připadalo mi, že je to stejně jenom nějaká póza, že to hraje... a trochu přehání.

G.P.

Řekněte mi něco o sobě!

G.P. sedí na divanu kouká na Mirandu. Ta je chvíli v rozpacích a potom začne nahlas, odhodlaně, snaživě mluvit.

MIRANDA

Tak... já, jak asi víte, studuju na Akademii výtvarných umění klasickou malbu. Dostala jsem tady v Londýně loni stipendium, brali jenom jednoho, takže si dokážete představit, jaká to pro mě je pocta. Tak se snažím všechny ty možnosti, které díky tomu mám, vy...

G.P.

Podívejte.

G.P. mezitím vstal a došel ke gramofonovým deskám. Jednu z nich podává Mirandě.

MIRANDA

Goldbergovy variace?

G.P.

Znáte?

MIRANDA

Ne tak úplně.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Přerušil mě. Protože jsem se vytahovala, jako nějaká husa. Byla jsem tak směšná, chtěla jsem udělat dojem.

G.P. pouští Bachovy *Goldbergovy variace*. Rozezní se 1. *Aria*. Prostá, čistá, všechno se náhle uklidní. G.P. zajde do kuchyňky, která je v rohu ateliéru oddělená z jedné strany stěnou. G.P. vykoukne, po očku sleduje Mirandu. Ta sedí na zemi jako přimražená, dojatá hudbou a rozpačitá z celé situace. Prohlíží si obrazy, hlavně ty, co jsou ve výšce jejích očí opřené o stěnu, jsou od G.P. Většina z nich je nakreslená podobným stylem jako má Paul Nash. G.P. přinese kávy, položí je na nízký stůlek.

43 MIRANDY POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda rozkládá skicy mísy s ovocem po podlaze. Otočí se na Clegga, který postává za ní.

MIRANDA
Schválně, vyberte ten nejlepší.

Clegg je zaražený.

CLEGG
Víte, že já umění nerozumím.

MIRANDA
O tom to přece není! Prostě vyberte ten, který se vám líbí nejvíc.

Clegg váhá a potom ukáže na tu nejrealističtější. Miranda se pro ni shýbne a stojí vedle Clegga, ukazuje na ni.

MIRANDA
No, prosím. Jaký by mělo smysl tu mísu s ovocem kreslit, kdyby... Ne tohle nemá cenu. Zkusíme to jinak - když kreslím jablko, tak nemyslím jenom tohle jedno konkrétní jablko, ale všechna různá myslitelná jablka, snažím se jakoby vystihnout jakousi jablkovitost-

Miranda vrazí skicu Cleggovi do ruky a shýbne se pro jednu abstraktnější kresbu.

MIRANDA
Tahle je nejkrásnější, podařilo se mi tam to, co jsem se právě snažila vysvětlit. Vidíte to tam?

Clegg pořád kouká na realistický obraz, který drží v ruce.

CLEGG
Já vám věřím.

MIRANDA
To ale nestačí, chápete to?! Musíte
to cítit!

Miranda rozkládá rukama. Clegg si roluje svůj obraz.

MIRANDA
Musíte to cítit!

CLEGG
Koupím to od vás. Za dvě stě
guinejí.

Clegg odchází s obrazem.

Miranda trhá skicy mísy s ovocem. Trhá je na kusy a prudce
vyhazuje do koše.

MIRANDA
Proč se musím tak vytahovat?! Nutí
mě k tomu! Je tak fádňí, nula, nic,
jako běloba zinková: „Já vám věřím“
Nutí mě se producírovat, předvádět,
poučovat! Dvě stě guinejí! Šílenec!

44 RETROSPEKTIVA - SCHODY KE G.P./ATELIÉR

Miranda stoupá po točitých schodech s velkými deskami s
obrazy v podpaží.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Ten nejhorší den v mém životě,
Minny. Ale vyrostla jsem o celou
věčnost.

Nesměle otevírá přivřené dveře do G.P.-ova ateliéru. G.P.
sedí u stolu a cosi tam kutí. Slyší vejít Mirandu, potočí
hlavu a kývne na pozdrav.

MIRANDA
Přinesla jsem vám ukázat ty své
práce.

G.P.
Posad'te se.

Miranda si sedá na vysokou židli vedle psacího stolu. G.P.
se na ní otočí, kývne a nastaví ruce. Miranda mu podává

první obraz - perspektivní pohled na Ladymont. G.P. obraz položí na stůl a Miranda mu podává další. Portrét Minny. G.P. od Mirandy přijme ještě pár dalších obrazů, potom zvedne hlavu, podívá se jí do očí.

G.P.

Za moc to nestojí.

Trapná odmlka.

G.P.

Tedy, podle mého názoru. Ale je to lepší, než jsem čekal.

G.P. mluví s kamennou tváří, vážně, bez náznaku humoru či snahy o laskavost. Miranda je, jako by ji opařili, celá hoří.

G.P.

Nemělo by přece cenu, kdybych se teď ohlížel na vaše city. Kreslit umíte, to vidím. Jste vnímavá. Máte slušný cit pro barvy, ale to byste nebyla na Akademii, kdyby vám tohle chybělo.

Chvíli se odmlčí, Miranda je celá rudá.

G.P.

Příliš jsem vás rozčaroval? To jsem nechtěl.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Bože, jak já si přála, aby už byl zticha.

G.P.

Jde o to, že malovat v čistě akademickém smyslu umí kromě vás kdekdo. Ve vašich pracech není nic navíc. Prostě není.

Miranda má slzy na krajíčku.

G.P.

Vím, že to bolí. Chtěl jsem vám ráno zavolat, abyste nic nenosila.

MIRANDA

Věděl jste předem, že to nebude stát za nic.

G.P.
Tušil jsem něco takového.

MIRANDA
Co je třeba konkrétně na tomhle špatně?

Miranda mu podává kresbu výjevu z ulice.

G.P.
Konkrétně vám k tomu nemůžu říct nic. Nemá to životnost. Něco, co by vyrůstalo přímo z vás. Ve svém věku to těžko pochopíte. A nikdo vás to nenaučí. Ve škole vás naučí, jak vyjadřovat osobitost. Ale co když za vyjádření ani nestojí? Je to věc náhody, štěstí.

MIRANDA
Mám je tedy roztrhat?

G.P.
Teď se chováte jako hysterka.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Najednou byl tak starý, tak starý oproti mně!

G.P. vstane ze židle a začne přecházet po pokoji.

G.P.
Myslím, že ve vás něco je. Nevím přesně co. U žen je to velice vzácné.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Chtělo se mi brečet. Pak řekl, ale něco nesmírně důležitého:

G.P. si sedá na divan, Miranda je zády k němu, má zvlhlé oči, kouká oknem ven.

G.P.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Když chcete ze sebe vydat maximum, nezáleží vám na tom, jaké formy pro své umění použijete.

G.P.

At' už užíváte obrazů, slov nebo tónů. Je to něco jako váš hlas - musíte se s ním spokojit, protože nemáte na vybranou. Podstatné je co jím říkáte.

G.P. se zastaví a podívá se na Mirandu, ta se na něj ale neotočí.

G.P.

Technicky dokonalejš sraček je v každý době fůra.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Rozbrečela jsem se. Jaktože jsem na to nepřišla sama? Tak do nebe volající hloupost! Taková hloupost!

G.P. přejde po místnosti, pomalu jde ke stolu s Mirandinými obrazy.

G.P.

Slovama se dá dobře balamutit. Ale obraz je okno do duše. Řekne o vás rovnou všechno.

G.P. bere do ruky Mirandin obraz *Carmen v Ivinghoe*. Miranda se na něj otočí.

G.P.

Tady vypovídáte něco o Nicholsonovi nebo Pasmoreovi. Fotografujete. Malovat stylem někoho jiného je jako záběr špatně nasměrovaného objektivu.

MIRANDA

Já se to nikdy nenaučím.

G.P.

Jde o to se odnaučit. S učením jste už pomalu skončila. Ted' to chce jen štěstí. Odvahu, trpělivost.

G.P. se dívá Mirandě do očí. Je vážný, zamyšlený, v jeho pohledu je vidět, že všechno co říká myslí vážně. Potom, jakoby povolí, trochu šibalsky se usměje.

G.P.

A stejně nemáte šanci. Jste moc hezká. Umění lásky, to je váš obor, ne láska k umění.

Miranda na něj vyjeveně kouká.

G.P.

Měla byste zůstat svobodná.
Tragicky se zamilovat, nechat si
vyříznout vaječníky...

Koutkem oka na ní mrkne, čeká, jestli Mirandu urazil.
Podařilo se, trochu uraženě se tváří.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Připadal mi jako malý kluk. O tolik
mladší!

45

MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda sedí na posteli a skicuje si do svého deníku
G.P.-ovu tvář, dodělá jednu, otočí stránku a skicuje další.
Skicuje i jeho ruce.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Často mi něčím připadá takhle
mladý. Ti, co nás učí, zasévají do
nás staré myšlenky. Jako když mladé
sazeničky zasypávají další a další
vrstvou staré hlíny. Není divu, že
pak nevyrostou svěží a zelené. Ale
G.P. to dokázal, nechal je žít.
Teď mi teprv dochází, že je to ten
dar rašení.

Šramotí dveře, Miranda schová deník pod matraci, vezme do
ruky knihu a dělá, že je začtená. Clegg nese kromě jídla i
fotoaparát.

CLEGG

Vadilo by vám kdybych si udělal pár
snímků?

Miranda chvíli přemýšlí.

MIRANDA

Prosím.

CLEGG

Dobré chutnání.

MIRANDA

Děkuji.

Mirandinu tvář ozáří blesk. Znovu a pak zase. Miranda si dá jídlo do úst.

CLEGG

Byla byste tak laskavá a na chvílku se teď postavila a koukala se přímo do objektivu?

Miranda se postaví. Blesk.

CLEGG

Posadila byste se teď a dala si ruku na vlasy, prosím?

Miranda to poněkud ledabyle učiní. Blesk.

MIRANDA

Už mě z toho bolí oči. A vadí mi, že mě komandujete. Chci se v klidu najíst.

CLEGG

Měla byste se přihlásit do soutěže krásy.

MIRANDA

Děkuji za poklonu.

CLEGG

Určitě byste vypadala úžasně v takovém tom... jak se tomu říká...

Miranda se tváří nechápavě.

CLEGG

... tom na koupání...

MIRANDA

Myslíte bikini?

Clegg zrudne.

MIRANDA

Máte na mysli bikini?

CLEGG

Jako na fotografii, myslím.

Miranda nevěřičně kroutí hlavou. Clegg je celý v rozpacích. Sedí naproti ní v křesle jako na trní.

MIRANDA

Chtěla jsem vás poprosit. Koupil byste mi místo toho CD přehrávače gramofon?

Clegg pokrčí rameny.

MIRANDA

Můžete si ho vzít nahoru, žádný tam nemáte, pokud se nepletu?

CLEGG

Ne, nemám.

MIRANDA

Vy nemáte ani knihy?

Clegg na ni chvíli zírá.

CLEGG

Pár jich mám v ložnici. O motýlech, taky pár detektivek...

MIRANDA

Takové nemyslím. Myslím důležité knihy od lidí, kteří mají co říct.

Clegg na ni kouká.

Miranda dojde ke knihovně, vyndá knihu *Kdo chytá v žitě* od Salingera a podá mu ji.

MIRANDA

Přečtete si jí. Já jsem ji četla už dvakrát. A to jsem o pět let mladší než vy.

CLEGG

Děkuji.

Clegg si knihu nejistě prohlíží.

CLEGG

Můžu si tu chvíli číst?

Miranda kývne. Clegg otevře knihu, chvíli čte, otočí stránku. Podívá se kolik mu ještě zbývá. Miranda jí a kouká na něj. Hned, jak Miranda odsune talíř, Clegg se zvedne a vezme ho.

CLEGG

Tak dobrou noc.

Clegg má knihu nešikovně položenou na tácu, při odemykání mu spadne. Provinile koukne na Mirandu a odejde.

Když se za ním zavřou dveře, Miranda s ironickým úšklebkem nahlas odfrkne. Sáhne pod matraci a vyndá svůj deník.

46 RETROSPEKTIVA, SCHODY KE G.P. - VEČER

Miranda cupitá po točitých schodech nahoru do G.P.-ova ateliéru.

Přes zábradlí se nakloní ANTOINETTA (25), má na sobě jen G.P.-ovu košili.

ANTOINETTA

Ahoj! On tu teď není, zrovna si jenom odběh ke Knappovi pro olej.

Miranda chvíli stojí na schodech a kouká na Antoinettu, jak jí zpod pánské košile trochu vyčuhuje holý zadek, jak se samolibě usmívá.

ANTOINETTA

Nedáš si kafe? Za chvíli bude zpátky...

Zmatená, pohoršená Miranda vrtí hlavou a otáčí se k odchodu.

47 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA

Jak malý děti!

Miranda čmárá do bloku ostře řezaná ženská těla.

MIRANDA

Vím přesně jak by měl můj muž vypadat. Intelektuálně na takový úrovni jako G.P., ale o dvacet let mladší a bez tý jeho příšerný slabosti.

Miranda čmárá dál.

MIRANDA

Antoinetta je nána.

48 EXT. PŘED CLEGGOVÝM DOMEM - DEN

Před kamennou zdí zaparkuje dodávka větší než má Clegg.

Clegg vyběhne z domu. Podepíše papíry. Bránou do zahrady z dodávky vyjede traktůrek na sekání trávy a vysoký balík. Dodávka odjede.

Před kůlnou Clegg vyndává z balíku zahradní náčiní. Prohlíží si novou lopatu, na slunci se leskne.

49 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg podává Mirandě knihu *Kdo chytá v žitě*. Miranda se usměje.

MIRANDA

A?

CLEGG

Co?

MIRANDA

No co tomu říkáte?

CLEGG

Nevím, co se tím chce říct.

MIRANDA

Je to jedna z nejlepších studií dospívání.

CLEGG

Připadalo mi, že neví, co vlastně chce.

MIRANDA

Jistěže neví. Ale uvědomuje si to a snaží se vyjádřit, co cítí.

CLEGG

Nelíbí se mi, jak mluví.

MIRANDA

Mně se zas nelíbí, jak mluvíte vy!

Odmlka.

MIRANDA

A přesto vám věnuji pozornost.

CLEGG

Myslím, že ta kniha je velmi chytrá. Chytře napsaná a tak.

MIRANDA

Dala jsem vám ji přečíst, protože jsem si myslela, že se v něm třeba poznáte. Vy jste tak trochu Holden Caulfield. Neví, kde by se uchytil.

CLEGG

Ani se nesnaží.

MIRANDA

Snaží se slušně žít. Vyrovnat se s životní realitou.

CLEGG

To není žádná realita. Nóbl škola, lepší lidi. Takhle by se nechoval.

MIRANDA

Já vim, kdo vy jste. Mořský stařec.

CLEGG

Kdo to je?

50 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda chodí jako lev v kleci po arabském koberci. Je úplně běsná.

MIRANDA

(křičí)

Nenávidím! Nenávidím tupost!
Zabedněnost! Ignoranství!
Áááááááááááááááá!

Miranda vezme do ruky první, co uvidí - misku s bonbóny na stolečku a třískne s ní vší silou o zem.

MIRANDA

A hnusný mísy!

Koberec je ale měkký a miska málo křehká. Nerozbije se. Miranda do ní začne kopat. Misce to nijak neškodí. Miranda na ni kouká, zvedne misku, třískne s ní znovu. Nerozbije se. Miranda na ni civí.

51 RETROSPEKTIVA, G.P.-ŮV ATELIÉR - NOC

Hraje *raga Ravi Shankara*. G.P. leží na divanu (tentokrát ale s otevřenýma očima), Miranda sedí na polštáři na zemi. Je noc. Dohraje deska. Miranda sedí na polštáři na zemi.

MIRANDA

Mám tam dát druhou stranu?

G.P.

Ne.

G.P. vstane z divanu a dojde k Mirandě. Něžně ji chytne za rameno.

G.P.

Chtěla by ses se mnou vyspat?

MIRANDA

Ne, nechtěla.

G.P.

Před deseti lety, bych si tě byl vzal. Bylo by to mé druhé nevydařené manželství.

Miranda na něj kouká a neví, co říct.

G.P. jde do kuchyňky postavit na kávu. Volá na ní do ateliéru.

G.P.

Víš to jistě?

MIRANDA

Vím, proto jsem k tobě nepřišla.

G.P. vykukne na Mirandu z kuchyňky a letmo po ní loupne okem.

G.P.

Jen jestli nešidíš.

Miranda vstane a stoupne si do kuchyňských dveří. G.P. hlídá džezvu. Potom se otočí, podívá se Mirandě přímo do očí.

G.P.

Přísahal bych, že někdy to chceš.

MIRANDA

Kolik ti je let?

G.P.
Mohl bych být tvůj otec, takhle to
myslela?

MIRANDA
Nenávidím promiskuitu. A stejně pro
mě nejsi v tomhle směru ani trochu
přitažlivý.

G.P.
Co myslíš promiskuitou?

G.P. je k ní otočený zády, nalévá kávu do hrnků.

MIRANDA
Vyspat se s někým jen tak pro
potěšení. Smyslnou rozkoš bez
lásky.

G.P.
Tak to je přesně, co dělám. Nikdy
se nejdu vyspat s někým, koho mám
doopravdy rád. Kdysi, to ano.

G.P. se otočí.

G.P.
Znáš toho oxfordskýho Uccella? Lov?
Ne? Ta kompozice tě zaujme na první
pohled. Je to totiž dokonalé.
Profesoři bádají v čem se skrývá to
velké tajemství - to, co v tom
vycítíš na první pohled. Myslím, že
i v tobě je velké tajemství. Bůh
ví, co to je. Jsi jako sheratonský
nábytek. Držíš pohromadě.

Káva v džezvě bublá.

G.P.
Je to ovšem náhoda. Geny.

Na poslední chvíli G.P. zvedne džezvu z plynového hořáku.

G.P.
Jedno mě ale mate. Ta červená
skvrnka, co máš v oku. Co je to?
Vášeň? Výstraha?

G.P. kouká na Mirandu.

MIRANDA
Rozhodně ne postel.

G.P.
Pro někoho?

MIRANDA
Pro nikoho.

Miranda si sedne na divan, G.P. na vysokou stoličku u pracovního stolu.

G.P.
Urazil jsem tě.

MIRANDA
Varovali mě.

G.P.
Teta?

MIRANDA
Ano.

G.P. se otočí a velmi opatrně nalévá kávu do šálků.

G.P.
Vždycky jsem musel mít ženy.
Většinou mi moc štěstí nepřinesly.
A nejméně ty vztahy, které měly být
čisté a ušlechtilé.

G.P. ukáže na fotku dvou chlapců.

G.P.
A tadyhle jsou plody jednoho
ušlechtilého vztahu.

Miranda si dojde pro kávu, zůstane sedět u stolu, stranou od G.P.

G.P.
Robertovi je dneska jen o čtyři
roky míň než tobě. Nepij ještě.
Nech to usadit.

Odmlka.

G.P.
S erotikou je to jednoduché. Bud'
chtějí oba nebo jeden ne. Ale pokud
jde o lásku? Ženy, které jsem měl
rád, mi vždycky říkaly, že jsem

G.P.
sobec. Nejdřív mě proto milují a
ze stejného důvodu se jim pak
zprotivím. Komické je, co za to mě
sobectví považují.

G.P. seškrabuje lepidlo z prasklé modrobílé čínské misky.
Jsou na ni vyobrazení dva jezdci ženoucí se za malým
ustrášeným daňkem.

G.P.
Ne, že chci malovat podle svého,
žít podle svého. Ne, že bych myslel
furt na sebe. To by jim ani tak
nevadilo. Jim vadí, že nesnesu,
když se tak nechovají i ony. Když
ze samé té své diktátorské
tolerance mi ‚nesobecky‘ užírají
život kousek po kousku.

Miranda sedí a pozorně poslouchá, sleduje G.P.-ovy šikovné
krátké prsty. Ticho.

G.P.
Ty jsi zvláštní děvče.

MIRANDA
Staromódní.

G.P.
Byla by s tebou děsná nuda, kdybys
nebyla tak hezká.

MIRANDA
Díky.

G.P.
Ve skutečnosti jsem ani nečekal, že
by ses se mnou vyspala.

MIRANDA
Vždyt' já vím.

G.P. vytáhne šachovnici a hraje šachy.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Potom se úplně proměnil, hráli jsme
šachy a on mě nechal vyhrát. Vůbec
jsme nemluvili, jako bychom se
dorozumívali jen prostřednictvím
figurek. Ta moje výhra v sobě měla
něco symbolického. Něco, co chtěl,

MIRANDA
 abych vycítila. Nevím, co to bylo.
 Nevím, jestli mi chtěl dát najevo,
 že moje ,ctnost' zvítězila nad jeho
 ,neřestí' nebo něco
 rafinovanějšího, jako že prohrát
 někdy znamená vyhrát.

52 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda jí špagety, Clegg sedí v křesle. Na kolenou má otevřený dopis od tety.

MIRANDA
 Co vlastně dělá vaše teta?

CLEGG
 Je v Austrálii u příbuzných.

MIRANDA
 A co vám píše?

CLEGG
 Je hloupý jako všechny ostatní.

MIRANDA
 Nevadí, jen ho přečtěte.

Clegg dá dopis na stůl.

CLEGG
 Přečtěte si ho sama.

Miranda položí vidličku a dá se do čtení. Po chvíli zvedne hlavu.

MIRANDA
 Myslíte, že je to hezký dopis?

CLEGG
 Jako všechny. Teta nikdy neuměla pořádně psát--

MIRANDA
 Tohle nemyslím. Myslím tu její malou dušičku. Že myslí jenom na peníze a na špínu v domě.

CLEGG
 Máte pravdu, jako vždycky.

MIRANDA
Tohle už neříkejte!!!

CLEGG
(rozhořčeně)
Nikdy mě nekomandovala z polovičky
tolik jako vy.

Miranda na něj kouká jako na postavu z jiného světa.

MIRANDA
Teda vy jste opravdu něco extra.

CLEGG
To je právě to, co vy nikdy
nepochopíte. Vám, lidem jako vy,
stačí někam přijít a hned se dáte s
někým do řeči, rozumíte spoustě
věcí, ale když...

MIRANDA
Přestaňte proboha! Mlčte, proboha
mlčte! Jdete mi na nervy! Strašně
mi lezete na nervy!

Clegg se postaví, strnule stojí jako socha, s pusou
otevřenou. Miranda se také postaví a udělá pár kroků k němu.

MIRANDA
Mrzí mě to.

Vezme ho za paži a posadí ho. Vezme dopis, složí ho do
obálky a strčí mu ho do náprsní kapsy.

MIRANDA
Teď vám povím pohádku. Bylo nebylo
jednou jedno monstrum a to uneslo
krásnou princeznu. Zavřelo ji na
svém hradě do vězení. Každý večer
monstrum přikazovalo princezně, aby
říkala: "Jsi krásný, můj pane." A
ona každý večer říkala: "Jsi
odporný, netvore." A netvora to
opravdu bolelo. A tak jednoho
večera princezna řekla: "Když
uděláš tohle a tohle, budeš možná
hezký." A on opakoval: "To nemohu,
to nemohu." Každý večer to bylo
stejně. Žádal na ní, aby lhala ale
to ona nechtěla. A tak si princezna
začala myslet, že netvor je tím
netvorem rád. Když mu jednou už po
sté opakovala, že je odporný,

MIRANDA
 uviděla, že pláče. "Nemusíš být netvorem. Může z u tebe být krásný mladý muž, když uděláš jednu věc. Uděláš ji?", "Udělám", pravil netvor. "Dej mi svobodu," řekla. A on jí dal svobodu. A najednou už nebyl monstrem, byl to krásný mladý princ, který se osvobodil ze zakletí. Odešel z toho hradu za princeznou, oženil se s ní a žili spolu šťastně až do smrti.

Na chvíli se odmlčí. Clegg stejně jako celou dobu zarytě kouká před sebe.

MIRANDA
 Ted' řekněte pohádku vy.

Ticho. Clegg si odkašle.

CLEGG
 Miluji vás.

Miranda si nahlas povzdechne. Clegg napjatě sedí v křesle a zírá na Mirandu. Když vidí, že mu nic neodpoví, vstane a začne sklízet ze stolu na ták. Miranda ho pozorně sleduje, každý jeho pohyb, jeho výraz. Dívá se jak odchází a zavře za sebou dveře.

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Je mi ho tak líto, Minny. Hrozně se mě to dotýká, ten jeho úděl, ta ubohost jeho života. I té jeho tety a vůbec všech lidí uvězněných ve své tuposti. Lidí, kteří nikdy nebudou vidět, cítit, tančit, kreslit, plakat při hudbě. Kteří nikdy nepocítí dotyk západního větru, dotyk světa. Nikdy nebudou doopravdy existovat.

53 FLASHBACK, G.P.-ÚV ATELIÉR - NOC

Miradna sedí na polštáři v ateliéru. Z gramofonu hrají Bachovy *Goldbergovy variace* (32. *Aria da Capo*). G.P. leží se zavřenýma očima na divanu.

Variace skončí, dohraje celá deska. Chvíli se nic neděje, pak se G.P. zvedne. Miranda má v očích slzy, je rozrušená. G.P. se usměje.

G.P.

Ted' už si můžu jít lehnout?

Miranda dojetím nemluví, jen se něžně usmívá, kývne. Kouká na G.P., jak zívá a uklízí desku do obalu.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Tenkrát večer bych se s ním byla vyspala. Kdyby mi byl řekl. Kdyby přišel a políbil mě. Vyspala bych se s ním ne z lásky k němu, ale z lásky k životu.

54

MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda drží Clegga za rameno, v očích slzy dojetí.

MIRANDA

(dojatě)

Věděla jsem, že to nedopadne tak zle, jak to vypadalo. Věděla jsem, že někde ve vás je dobrý člověk. Jsem tak strašně ráda, že to všechno dobře dopadlo.

CLEGG

Miluji vás.

MIRANDA

Uvidíte, že svobodnou a št'astnou mě budete milovat víc, než utýranou.

Miranda se usměje.

MIRANDA

Škoda, že nemám na ten zítřek nějaké pěkné šaty!

CLEGG

Koupím vám nějaké.

Miranda vezme ze stolu blok a tužku a začne ve stoje velmi obratně kreslit stříh. Ukazuje kresby Cleggovi.

MIRANDA

Takové. Ne ne. Nebo spíš takové.

Vedle šatů s ramínky se objevily šaty bez rukávů. Clegg se na to kouká a přikyvuje.

MIRANDA
A tady musí vypadat takhle.

Miranda kreslí lodičkový výstřih.

MIRANDA
Černé. Ne, ne, nebo!

Miranda jde ke své skříňce s barvami. Namíchá sušenkovou barvu.

MIRANDA
Takovou. Ano?

Clegg přikývne.

MIRANDA
A šampaňské. Musíme to oslavit.
Protože přece jen. Zvládli jsme to.
Ne?

CLEGG
Dobře. Vše připravím.

55 ZLATNICTVÍ V BRIGHTONU

Za výkladní skříní luxusního klenotnictví vidíme Clegga. Stojí před pultem, na němž je připravený balíček. Prodavačka stojí s kreditní kartou v ruce a čeká až Clegg najde průkaz totožnosti. Prohlédne si ho, s přelaskavým úsměvem podává Cleggovi zpátky kreditní kartu a průkaz a potom mu vydá balíček. Clegg vychází z obchodu na londýnskou ulici, tváří se uraženě.

56 CLEGGOVA KUCHYŇ

Clegg stojí u dřezu a umývá drahý viktoriánský šperk.

CLEGG
Kdybych se představil jako lord
Velká Huba, tak by mi leštila boty.

Clegg utře náhledník a ukládá ho zpátky do krabičky.

57 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg kouká do Mirandina pokoje. Není tam.

Přepne na koupelnu, Miranda sedí nahá na záchodě.

Clegg se lekne a video hned zavře. Potom si to rozmyslí, a zase ho zapne. Miranda leze do vany a sprchuje se.

58 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda vyjde z koupelny. Sedne si na postel a píše do zápisníku.

MIRANDA

(vnitřní hlas, píše)

Vím, že se musím obrnit pro případ
že mě nepustí, ale nejde to.
Zblázním se, jak jsem nedočkavá.

59 RETROSPEKTIVA, G.P.-ŮV ATELIÉR - VEČER

Miranda (nápadně opálená) sedí vedle G.P., který u pracovního stolu smirkovým papírem dostává rez ze starého kola. Vysokými okny sem dopadá pozdně odpolední slunce. Mlčí, je slyšet škrábání.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Budu psát o tom, jak jsme se
setkali naposled. Stalo se to před
dvěma měsíci, ale mě to připadá
jako... dvacet let.

G.P.

Stýskalo se mi po tobě.

MIRANDA

To snad ne.

G.P.

Pořád jsem na tebe musel myslet. Na
Hebridách je tolik věcí,
barevnejch, křivejch, které musíš
vidět.

MIRANDA

Já jsem zas litovala, že nejsi s
náma ve Španělsku.

G.P. pečlivě drhne kolo. Skřípání.

G.P.

Je hrozně staré. Koukni té rzi.
Vlastně jsem tam došel k
rozhodnutí, že si tě chci vzít.

G.P. se prudce podívá Mirandě do očí, ta ale pohledem uhne, upřeně se dívá kamsi vedle něj. Mlčení.

G.P.

Jsem dvakrát tak starý jako ty,
tyhle věci bych měl lehce zvládnout
- pánbůh ví, že to není poprvé.

Odmlka.

G.P.

Musíme se přestat stýkat. Ty víš,
že bych mohl být tvým otcem, že na
mě není spolehnutí... A tak jako
tak, nemiluješ mě.

MIRANDA

Já... já nevím, jako to říct...
není pro to žádné slovo...

G.P.

Přesně tak. Musím tě požádat, abys
sem přestala chodit a já zase
získal klid.

G.P. si čistí ruce benzínem, Miranda na ně upírá oči.

G.P.

V některých ohledech jsi starší než
já. Ještě jsi nikoho opravdu
nemilovala. Ale lásce se nevyhneš.
Nikdo, když ho potká. Zase je ti
dvacet a trápíš se, jak ve dvaceti.
Možná ti připadám rozumný, ale
málem jsem se počůral rozrušením,
když jsi zavolala. Jsem zamilovaný
stařec. Postava z klasické komedie.
Velice obehnaná. A nijak zvlášt'
komická.

Chvíli mlčí.

MIRANDA

Ty nejsi starý. S naším věkem to
nemá co dělat.

G.P. se zatváří dotčeně. Potom se trochu usměje.

G.P.

Musíš mi nechat nějaká zadní
vrátka.

RETROSPEKTIVA, G.P.-OVA KUCHYŇKA

G.P. hlídá džezvu, v níž vře káva. Miranda stojí za ním. Kuchyňka je maličká a velmi sporá.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Potom jsme si šli uvařit kávu do té jeho ubohé kuchyňky. Tady bych s ním stejně nemohla žít, napadlo mě tam - už jen ty domácí práce. To se ve mně naprosto nepodstatnou připomínkou ozvala měšt'ácká zbabělost.

G.P.

Dokud jsi neodjela, myslel jsem si, že je to zase ta běžná věc. Ale ty ses mi vracela v myšlenkách. Najednou tě vidím jinak, ne jako holčičku.

MIRANDA

A co vidíš?

G.P.

Jaká z tebe bude jednou žena.

MIRANDA

A jaká? Hezká?

G.P.

Něco lepšího, než jen hezká žena.

G.P. se na ní zadívá upřeně. Smutně, nesmírně smutně a něžně.

G.P.

Jsi vnímavá. Plná energie, snažíš se být poctivá. Dokážeš být přirozená, ale zároveň jsi i tak trochu staromódní a mravná. Slušná a mravná!

G.P. chytne Mirandu kolem ramen a dovede ji zvolna ke dveřím.

G.P.

Dokonce i šachy hraješ obstojně.

Odmлčí se. Otočí ji zády k sobě a jemně ji tlačí ze dveří.

G.P.
(tišeji)
Dceru jako ty bych chtěl mít...

G.P.
Takhle s tebou už dál nesmím
mluvit, stouplo by ti to do hlavy.
A ty to musíš mít v hlavě v
pořádku. Doslova i jinak. A teď už
běž.

Políbí ji zezadu na šíji. Miranda sejde pár točitých schodů,
zastaví se a ohlédne. G.P. se smutně usmívá.

MIRANDA
Doufám, že to brzy přejde!

G.P. jen zavrtí hlavou.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Nevěděla jsem, jestli tím myslel:
,Ne, dlouho to trvat nebude,' nebo
,To nedoufej, jen tak brzy to
nepřejde.' Možná sám nevěděl.

Miranda schází dolů po schodech. Vyjde na ulici a št'astně
se směje.

MIRANDA
(vnitřní hlas)
Cestou domů jsem si zpívala. Taková
romantická láska! A tak vzrušující!
A silná. Já jsem věděla, že ho
nemiluju. G.P. se bude krásně
trápit, já nemusím. Vyhrála jsem.

61 VNĚJŠÍ SKLEP/ CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ

Clegg stojí před vnějším sklepem. Je v obleku, s kravatou,
celý nervózní a nastrojený.

Otevřou se dveře. Vyjde Miranda, Clegg jako by dostal facku,
jak je okouzlen jejím vzhledem. Má na sobě šaty, které mu
předtím kreslila. Vlasy vyčesané, nalíčená. Zářivě se
usměje, jako z reklamy.

MIRANDA
Tak co říkáte?

CLEGG
Vypadáte... hezky.

MIRANDA
Jenom?

CLEGG
Ehm. Krásně. Vypadáte krásně.

Clegg jí podává rámě a jdou po schodech nahoru.

MIRANDA
To, co uděláte zítra, Ferdinande,
bude patřit k tomu nejlepšímu, co
jste v životě udělal.

CLEGG
Nejsmutnějším. K tomu
nejsmutnějším.

Vcházejí do obývacího pokoje. Je to tam pečlivě připravené,
jídlo, pití, květiny, naklizené.

MIRANDA
Ale kdepak, Ferdinande! Začíná vám
nový život!

Clegg jí podává skleničku sherry, připíjí si s ní.

MIRANDA
Tak na nový život.

Miranda se podívá ke krbu, předstírá, že tam někoho vidí.

MIRANDA
A! Paní Smithová, pojd'te si připít
s námi. Náš přítel Ferdinand dnes
začíná nový život. Skutečně!

Clegg stojí uprostřed místnosti a usmívá se. Miranda mu
připadá náramně okouzující.

CLEGG
Povečeříme?

Miranda jde pustit CD na přehrávači, který měla předtím v
pokoji. Pomalá jazzová hudba naplní celou místnost.

Clegg a Miranda večeří různé lahůdky a pijí šampaňské.

MIRANDA
Co hodláte dělat, až budu pryč?

CLEGG

Na to nemyslím.

MIRANDA

Přestěhujte se do Londýna. Uděláme z vás opravdu moderního a zajímavého člověka. Mohl byste sbírat obrazy.

CLEGG

Styděla byste se za mě.

MIRANDA

Za své známé se nestydím. A vy mezi nimi nejste zdaleka ten největší podivín. Jeden například vede strašně nemorální život, ale je to výborný malíř, tak mu to odpouštíme.

CLEGG

Provdejte se za mě, prosím vás.

Mirandiny příbory cinknou o talíř.

CLEGG

Všechno, co mám, je vaše.

Miranda přestala jíst. Clegg jí podává šperk v krabičce. Ona ho nepřijímá. Polkne sousto.

Odmlka.

MIRANDA

Manželství znamená lásku. A já vás nemiluju.

CLEGG

Aha. Vy jste zamilovaná do toho... Pierse Broughtona.

MIRANDA

To tak. To bych si radši vzala vás.

CLEGG

Tak proč to nemůžu být já?

Miranda chvíli mlčí.

MIRANDA

Nemůžu si vzít za muže někoho, jestliže necítím, že mu v každém směru patřím - mé myšlenky, srdce... a tělo.

Clegg na ni zírá. Postaví se. Chvíli nic neříká.

CLEGG

To ovšem zcela mění situaci.

Miranda zrudne.

MIRANDA

Co tím myslíte?

Odmilka.

CLEGG

Však vy víte.

Miranda nasucho polkne. Ještě chvíli zírá.

MIRANDA

Vezmu si vás! Vezmu si vás třeba
hned!

Clegg se odporně pohrdavě zasměje.

CLEGG

Vy si myslíte, že nevím, že jsou
zapotřebí svědkové a tak podobně?

Miranda jen kouká.

CLEGG

Nevěřím vám, ani trochu vám
nevěřím!

MIRANDA

Ferdinande.

CLEGG

Přestaňte ferdinandovat.

MIRANDA

Ale... vy... vy jste mi slíbil...
nemůžete přece zrušit svůj slib!

CLEGG

Můžu udělat, co chci.

Clegg se směje. Miranda vstane, chvíli vypadá, že zamyšleně postává, udělá pár kroků ke krbu, kde hoří polínka. Natáhne k nim nohu, jako by si ji chtěla ohřát, rychlým pohybem polínko vykopne. Clegg sedí a civí na ní. Začne hořet koberec, v tu chvíli je slyšet, že okolo domu projíždí auto. Miranda spustí šílený řev a přiběhne k oknu - zamčené, pak ještě rychle ke dveřím - zamčené, to už ji zezadu popadne

Clegg, dává jí nadýchat polštářku s chloroformem, který pohotově vytáhl z kapsičky saka. Miranda se svalí na zem, Clegg dekou rychle uhasí koberec a hned si Mirandu přehodí přes rameno a odnáší ji dolů.

62 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg pokládá Mirandu na její postel. Kouká na ní. Šaty má trochu vyhrnuté - kouká jí okraj punčochy a jedno rameno má obnažené. Clegg nad ní chvíli jen tak postává a potom ji začne svěkat. Rozepíná zip šatů.

CLEGG

Ukaž, co to pod tím máme.

Svlékne jí punčochy. Miranda leží jen ve spodním prádle. Clegg na ni shlíží.

CLEGG

Taková příležitost zapózovat. To bude to její umění. Jenže to vona by nikdy nepochopila.

Clegg popadne fotoaparát a s bleskem ji vyfotí.

Opatrně vezme její ruku a položí jí do jejího klína. Blesk. Ted' i druhou. Blesk. Otočí ji na bok. Blesk. Položí ji zpátky na záda, obě ruce jí dá do rozpažení a nohy co nejvíc od sebe, vypadá jako utonulá. Blesk. Miranda se nepatrně pohne. Clegg se vyleká a okamžitě prchá pryč.

63 CLEGGŮV KUMBÁL

Clegg sedí ozářen obrazovkou počítače. Z fotoaparátu stahuje do počítače fotografie, které před chvílí pořídil, a prohlíží si video záznam, jak ji fotil. Podivně vzdychá.

64 CLEGGOVA LOŽNICE - NOC

Clegg si lehne do postele. Chce spát ale nejde to, otevírá oči, převaluje se. Vstane z postele.

Popadne fotoaparát, napustí chloroformem polštářek a dá si ho do kapsy pyžama. Vyběhne z ložnice, zastaví se nad schody. Otočí se.

A vrátí se do ložnice.

Vleze zpátky do postele.

Kouká do stropu, převaluje se. Potom vstane, sedne ke stolu a píše dopis.

CLEGG

(rychle mumlá)

omlouvám se za včerejší večer,
uznáte, myslím, že jste mě k
použití násilí svým počínáním
donutila... šaty jsem vám svlékl
proto, že jsem si myslel, že by se
vám zase mohlo udělat špatně,
projevily jsem opravdu maximální
ohleduplnost za daných okolností,
prosím, abyste uznala, že jsem jich
nevyužil tak, jako by možná udělali
jiní, to je vše...kromě toho, že tu
ještě nějaký čas musíte se mnou
zůstat.

Clegg dá dopis do obálky.

65 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda sedí na posteli, je ještě rozespalá. Kouká se na sebe, že je svlečená. Rozzuří jí to. Všimne si na stolku květin s dopisem v obálce. Sebere ze země koktejlové šaty a mrští s nimi na stolek tak, že květinu povalí.

MIRANDA

Hajzl! Úchyl! Psychopat! Zasranej
psychopat!

Miranda propukne v pláč.

MIRANDA

(štká)

Nepustí mě, nepustí, nikdy mě
nepustí.

66 GALERIE V LONDÝNĚ - DEN

Clegg prochází galerií, rozléhají se kroky, někdo v pozadí soustředěně hledá v seznamu. Clegg kouká výlohou na ulici. Potom ho to nějak přestane bavit, začne si prohlížet obrazy. Jeden ho zvlášt' zaujme, fascinovaně na něj hledí - kýčovitý výjev dívky s ovečkou.

Pán, co hledal v katalogu, mu poklepá na rameno.

PÁN V GALERII
 Prosím, pane. Jeden obraz tu od něj
 máme - ‚Nevinnost‘.

Pán vede Clegga k pultu, na němž obraz leží. Je na něm velmi strohým, neokázalým způsobem vyobrazena nahá žena, jak sahá na kus oblečení na věšáku. V rohu podepsáno G.P.

PÁN V GALERII
 Stojí 200 guinejí.

Clegg kývne, vytahuje kreditní kartu. Kouká se jak mu obraz jiný pán balí.

Clegg vychází s obrazem v podpaží na ulici.

CLEGG
 Taková blbost, jak někdo může
 namalovat takovou blbost.

67 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda civí na obraz. V očích má slzy dojetí.

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Ten jediný okamžik, kdy je ještě
 možné ženskou nevinnost zahlédnout
 - když se žena poprvé před mužem
 svléká a nedokáže se mu při tom
 podívat do očí.

Slzy dojetí náhle vypadají jako slzy hněvu, když pohlédne na Clegga, který stojí nad Mirandou a kouká, na její reakci.

CLEGG
 Jiný od něj nikde neměli, vlastně
 bylo docela štěstí, že jsem -

68 FLASHBACK, G.P.-ŮV ATELIÉR - DEN

Nahá žena, které srší neřest z očí stojí v G.P.-ově ateliéru, G.P. podle ní kreslí onen obraz.

69 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Určitě s ní spal. Musím se ho
 zeptat, až budu zpátky.

71 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Ze stěny sundá obraz od G.P. a kouká na něj.

Vezme si zápisník, nalistuje čistou stránku a snaží se nakreslit G.P.-ovu tvář. Nedaří se jí to, začíná pořád znova. Potom se rozpláče.

MIRANDA

G.P., G.P.

72 SCHODY KE G.P./ATELIÉR/MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ - ŠERO

Miranda běží po točitých schodech nahoru do G.P.-ova ateliéru. Vtrhne tam, nevidí ale nic, ateliér jako by byl ve tmě. Vidí jenom jakoby něčí stín, rozhlíží se, otočí se za sebe ale vidí odraz své tváře v zrcadle ve sklepe. Dívá se na sebe.

MIRANDA

Mirando, Nando. Musím s někým mluvit. Možná, že tu umřu. Všechno je mnohem horší. A já už jsem šílená. A ty taky. Víš to? Nando! Řekni něco, řekni něco!

73 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg jí grilované kuře s kečupem, přes celou obrazovku má video s Mirandou. Z gramofonu jí hraje *Ravi Shankar*. Miranda sedí v tureckém sedu naproti zrcadlu a dívá se na sebe.

Nehybně. Upřeně.

Clegg na ni civí a žvýká kuře. Najednou Miranda něco mumlá. Clegg vytáhne hlasitost na maximum.

MIRANDA

(šeptá)

proměním se v listí

uschnu

proměním se v kouř

budu nebe

košík malin

a ty mě sníš

74 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

CLEGG

Pustím vás.

Miranda stále sedí v tureckém sedu, civí na svůj odraz v zrcadle. Nehybně. Upřeně.

CLEGG

Jezte. Prosím.

Clegg podsouvá Mirandě jídlo. Kopec zeleniny a ovoce, čerstvé maso, samé dobroty.

Miranda se na něj otočí.

MIRANDA

Kdy?

Clegg přemýšlí.

MIRANDA

Hned. Jinak vám nevěřím.

CLEGG

Příští týden.

MIRANDA

Lžete. Pust'te mě ted' hned.

CLEGG

To nejde.

MIRANDA

A proč by to mělo jít příští týden?

CLEGG

Víte co?

MIRANDA

Vim. Pust'te mě hned nebo vás zabiju.

CLEGG

Umřete si hlady.

Clegg jí tam nechá jídlo a odchází.

75 CLEGGŮV KUMBÁL

Clegg kouká na Mirandu. Sice pořád sedí na zemi v tureckém sedu, ale pomalu po malých kousíčkách rukama jí. Působí trochu jako nějaký malý hlodavec.

CLEGG

Hned. Hned! To vížejo. Jako housenka. Potřebuje k vykrmení měsíc a snaží se to zvládnout dva dny. Co za dva dny! Hned!

Miranda toho sní málo, svalí se na bok, chytne se za břicho a brečí.

MIRANDA Z VIDEA

(sténá plačíc)

Nechá mě chcípnout. Neni člověk.

76 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

CLEGG

Jsem rád, že už je vám lépe, že jste...

MIRANDA

Řekněte mi, co musím udělat, abych byla volná.

Clegg mlčí.

MIRANDA

Kdybych se s vámi vyspala?

Clegg je šokován.

MIRANDA

No?

CLEGG

Myslel jsem, že vy taková nejste.

MIRANDA

Něco musíte chtít.

CLEGG

Vy přece víte, co chci.

MIRANDA

Nevím!

CLEGG
Ale víte to dobře.

MIRANDA
Proboha, nechte toho! Řekněte
prostě ano nebo ne! Chcete se se
mnou vyspat?!

CLEGG
Jak to teď mezi námi vypadá, tak
ne.

MIRANDA
A jak to teď mezi námi vypadá?

CLEGG
Kdo už by to měl vědět líp než vy?

Miranda si vezme blok a začne do něj silně čmárat potrhlé
ornamenty.

MIRANDA
Kdybich se s váma vyspala jen tak
pro zábavu?

CLEGG
To si můžu koupit v Londýně.

Miranda se odmlčí, je slyšet její tužka.

MIRANDA
Nejsem pro vás přitažlivá?

CLEGG
Pro mě jste velice přitažlivá.
Vůbec nejvíc.

MIRANDA
Jste jako čínská krabička.

Miranda kreslí do skicáku krabičku vedle krabičky. Chvíli je
slyšet jen její tužka.

MIRANDA
Jak se vyndávají jedna ze druhé.
Znáte to?

Clegg pokrčí rameny.

MIRANDA
A pořád tam ještě nějaká je a i v
tý nejmenší je ještě menší, až tam
je tak malá, že už jí není vidět,
ale i v tý je ještě další.

CLEGG

Chcete-

MIRANDA

Nemluvte.

Miranda stále kreslí.

MIRANDA

Jako byste neměl žádný výraz. Vy ho asi opravdu nemáte. A nebo už jsem úplně zapomněla, jak jiný lidi vypadaj. Jsme teď jako manželé. Chcete si mě vzít?

Miranda se tupě zašklebí. Clegg urazí a odejde.

77 CLEGGOVA KUCHYŇ/KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Spěchá po schodech nahoru.

CLEGG

Tohle ti trpět nebudu.

Clegg vejde do kumbálu. Na obrazovce je Miranda. Svíjí se v křečích na koberci, brečí, sténá bolestí.

CLEGG

A nepřestane hrát. Pořád jenom hraje a hraje a hraje.

78 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda se svíjí na koberci a pláče.

MIRANDA

(mumlá)

Musim, musim... G.P. ... musim...

79 VIZE - SCHODY KE G.P./ATELIÉR

Všechno je v pološeru. Miranda běží po schodech ke G.P. Vejde do jeho ateliéru. On sedí u stolu a drhne rez ze starého kola. Má skloněnou hlavu. Venku je jako před bouřkou.

MIRANDA

Stýskalo se mi.

G.P. prudce zvedne hlavu.

80 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda se prudce posadí. Je na koberci. Zmateně se rozhlíží. Na poslední chvíli popadne odpadkový koš a vyzvrací se do něj. Křeč poleví, zesláblá Miranda ulehne opět na koberec a klidně dýchá. Na chvíli se zatváří potěšeně.

81 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ - NOC

Miranda má na sobě fialovo-bílý saténový župánek, vlasy má vyčesané, je nalíčená. Napije se sherry, pustí hudbu z CD přehrávače. Začne hrát erotická skladba (např. *In A Sentimental Mood* od Modern Jazz Quartet). V pokoji je přítmí, hoří krb. Clegg postává u okna, na stolečku je otevřená láhev cherry.

Miranda na Clegga pokyne.

MIRANDA

Posad'te se.

Clegg se posadí. Miranda si stoupne nad něj, dvakrát se váhavě zhoupne z nohy na nohu a potom bum - sedne si Cleggovi na klín. Pak ho chytne okolo krku a začne ho líbat.

MIRANDA

Nebud' takový strnulý. Obejmi mě přece. No tak, copak to není hezké? Nejsem těžká?

Mirandin župánek se pomalu rozevívá tam, kde je výstřih. Vyhoupne si nohy na pohovku a rozevře se jí i u stehen.

CLEGG

Co to má být?

Miranda je natažená na pohovce na Cleggovi a usmívá se na něj.

MIRANDA

Proč mě nepolíbíš?

Miranda se napřímí.

CLEGG

Mo... mohl bych zajít příliš daleko.

MIRANDA

Já také.

CLEGG
Nejsem ten typ, co se vám líbí.

MIRANDA
Copak nevíte, že každý muž může být
někdy přitažlivý?

CLEGG
To jsem nevěděl.

MIRANDA
Tak to teď víte.

Miranda ho vášnivě políbí.

MIRANDA
Copak to není hezké?

CLEGG
Ano.

Miranda natočí Cleggovu hlavu, tak aby jí políbil.

Miranda ho znovu vášnivě líbá. Clegg se začne divně vrtět,
napřímí se. Miranda přestane.

MIRANDA
Co je? Bolí tě to?

CLEGG
Ano.

Miranda mu sleze z klína, sedne si vedle něj.

Clegg poodejde k oknu, tam smrká a potom urovnává záclonu.

MIRANDA
Stalo se něco, Ferdinande?

CLEGG
Nic se nestalo.

Clegg zůstane stát u okna.

MIRANDA
Tak pojd'te!

CLEGG
To není správné. Jenom to hrajete.

MIRANDA
Myslíte?

CLEGG

Sama víte, že ano.

MIRANDA

Proč se nepřesvědčíte? Pojd'te se posadit sem ke mně.

CLEGG

Tady je docela dobře.

Miranda vstane, vezme ho za ruku a vleče ho ke krbu. Tam si stoupne naproti němu, musí být skoro na špičkách, když ho znovu políbí. Potom ze sebe shodí župan. Stojí před ním úplně nahý. Rozpustí si vlasy a svůdně na něj hledí.

Dostrká ho k pohovce, posadí ho a pomalu mu svléká košili. Zatlačí ho, aby si lehnul, a svlékne mu i zbytek oblečení. Položí se na něj. Líbá ho a hladí. Clegga to pohlavně nevzrušuje. Cleggovy ruce jsou ztuhlé, nemotorné. Miranda je vezme a položí je na svoje boky. Clegg je tam strnule drží. Mačká je příliš pevně. Miranda mu položí ruku na své ňadro. Clegg ji tam chvíli zkouší mít, ale hned ucukne.

Skončí pomalá erotická skladba a začne hrát svižná a veselá (např. *Almost Like Being In Love* od *Modern Jazz Quartet*). Miranda se ještě pár chvil snaží Clegga vzrušit, ale s veselou svižnou hudbou je to ještě trapnější.

Miranda si klekne na zem a utěšuje Clegga ležícího na pohovce. Hladí ho po čele.

MIRANDA

No jo, to se stává.

Miranda dojde ke krbu, vezme si župan a vypne hudbu. Ticho, je slyšet jen praskání ohně. Clegg se nemotorně, chvatně obléká zatímco ona je u krbu.

CLEGG

Věděl jsem, že to nedokážu. Doktor mi řekl, že nemůžu.

Miranda na něj kouká a neví, co říct.

CLEGG

Vy za to nemůžete. Já prostě nejsem jako ostatní. A nikdo to nechápe.

MIRANDA

Hm.

CLEGG

Sním o tom.

Ticho.

CLEGG

Neměla jste s tím vůbec začínat.

Dlouhá odmlka.

CLEGG

Stejně jste to udělala jenom proto, abyste se odtud dostala.

MIRANDA

Chtěla jsem vám ukázat, že sex je vlastně jenom činnost jako každá jiná. Lidé si hrají se svými těly.

Odmlka. Clegg zarytě mlčí, kouká se do krbu.

CLEGG

Předtím jste mě nenáviděla a teď mnou i pohrdáte.

MIRANDA

Je mi vás líto. Vy nevíte, jaký jste, a už vůbec nevíte, jaká jsem já.

CLEGG

(krutě)

Ale já moc dobře vím, jaká jste. Moc dobře to vim, nemyslelte si, že ne.

Miranda na něj chladně pohlédne.

82

CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg se dívá na Mirandu, jak se svléká, leze do vany a tam se drhne.

CLEGG

(mumlá)

Se na tebe můžu dívat, kdy chci, ty děvko špinavá, píčo zkurvená, ještě si mysli, že nemůžu.

Clegg na obrazovce otevírá fotky (Miranda ve spodním prádle na posteli) a úporně se snaží onanovat. Miranda jde z koupelny do postele. Po chvíli přestane.

Miranda polyká prášky na spaní. Lehá si.

Clegg prudce vstane.

83 CLEGGŮV OBÝVACÍ POKOJ - NOC

Clegg vyndá ze skřínky, kde má sbírku motýlů, chloroform.

Napustí jím polštářek. Lahvičku uklidí, v kuchyni otevře lednici a napije se z láhve šampaňského. Z police vezme dlouhou chromovanou baterku.

Schází po schodech.

Odemyká dveře do Mirandina pokoje. Vejde, rozsvítí baterku. V jejím světle vidí Mirandin obličej s tvrdým pohledem v otevřených očích.

Clegg rychle vycouvá, zhasne baterku a zavře za sebou dveře.

CLEGG
(mumlá)
Děvka špinavá, píča zkurvená.

84 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Z gramofonu hraje *Bachova 2. Invence*. nastydlá Miranda sedí za stolem. Kreslí skicu obrazu - úzký proužek zeleně, na níž se chvěje světlo, v moři černě. Kolem je víc skic obrazů.

MIRANDA
Jednou to skončí. Nějak to skončí.
Všechny - všechny je potom
namaluju.

Miranda otevře zápisník.

MIRANDA
(vnitřní hlas, píše)
G.P. Jeho promiskuita je krásná. Je
to něco tvůrčího a životodárného. I
když zraňuje. Není to nemorální.
Láska je krásná, jakákoliv láska.

85 VIZE - G.P.-ŮV ATELIÉR

Miranda vtrhne do G.P.-ova ateliéru. Sedí za stolem. Když vidí Mirandu vběhnout postaví se.

MIRANDA

G.P., chci si tě vzít! Chci se
nechat zraňovat a otloukat. Budeme
spolu, tolik si duševně blízcí!
Budeš ke mně hrubý a cynický, budeš
mě podvádět a já z toho budu
nešťastná. Ale nic mě nezlomí,
jsem silná! Bude to jako uragán.
Ale uragán života!

G.P. se mírně usměje.

86 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg kouká na počítači na porno, ženy mají na sobě jen
pásek a střevíčky.

Přepne na video s Mirandou. Leží v posteli, chrchlá, kašle.

Clegg na to chvíli kouká a potom prudce vstane. Štrachá ve
skříních, vyndá pouta.

Schází po schodech dolů.

87 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Rozsvítí se světlo, vtrhne Clegg s fotoaparátem, v ruce
pouta. Vytáhne si z kalhot pásek, ze skříně vezme jedny z
Mirandiných lodiček.

Popadne Mirandu za ruku a tahá jí z postele. Má horečkou
popraskané rty.

CLEGG

Uděláme pár fotek.

MIRANDA

(sýpá)

Prosím ne, mám asi zápal plic.

CLEGG

Nic nehraj. Nemá to cenu.

Miranda se chabě brání. Nemá sílu. Clegg jí tahá z postele

CLEGG

Nebraň se, ty děvko!

Miranda spadne na zem.

MIRANDA
(sýpá)
Doktora, prosím.

CLEGG
Uděláte, co vám řeknu.

Miranda vypadá, že už pořádně nevnímá.

Clegg z ní strhává noční košili. Ona se chabě brání.

CLEGG
Jsi děvka. Uděláš to, co tamten
večer.

Když je nahá, Clegg na ní rve střevíčky a kolem pasu jí dá pásek. Připoutá jí ruku za nohu postele tak, že když jí pak nutí si stoupnout, musí zůstat předkloněná.

Clegg jí fotí. Miranda nemá sílu se bránit, vypadá, že je mimo.

Pouta a pásek si pak Clegg sebere, nechá jí ležet na zemi a odejde.

88 CLEGGŮV KUMBÁL

Clegg sedí před počítačem prohlíží si fotky. Jsou ubohé. Miranda na nich vypadá k politování, než ke vzrušení. Snaží se nad nimi onanovat.

89 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Miranda s obtížemi jí polévku, která je před ní na stolku. Na zemi vidí střevíčky. Trochu polévky upije, napije se vody, sní prášky na chřipku. Lehne si, vezme si do ruky zápisník.

MIRANDA
(vnitřní hlas, píše)
Nenávidím Boha. Nenávidím cokoliv,
co stvořilo tenhle svět a lidské
plemeno. Do ničeho to nezasahuje.
Nechává nás to trpět. Když se
člověk modlí, možná, že se mu
uleví, ale mluví jenom sám k sobě.
Nikdo ho neslyší.

Miranda sedí oblečená na posteli. Vypadá ještě hůř. Pláče, kašle.

MIRANDA
 (vnitřní hlas)
 Lidi se neslyší ani sami navzájem.
 A žádný Bůh není.

Na bolesti mi nesejde. Ani na tom
 ponížení. Na sobě mi už nezáleží.

Ale, pane Bože, jak je to všechno
 nelidské.

Milý, milý G.P.,...

Mirandě vypadne tužka z ruky. Zápisník z posledních sil
 zasune pod matraci, zavře oči.

MIRANDA
 (mumlá)
 Neumřu, nenech mě umřít. Pane Bože,
 nenech mě umřít.

90 VIZE, MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

K Mirandině posteli si sedá její sestra Minny.

MIRANDA
 (mumlá)
 Minny, sestřičko moje. Nechci
 umřít.

Minny se usmívá.

91 SEN - POLE

Příliv světla, slunce, zeleně. Miranda s G.P. chodí po
 polích, kde je mladé osení. Svítí slunce. Najednou začnou
 létat vlaštovky, létají nízko, švitoří kolem nich. Všechny
 letí při zemi stejným směrem.

92 CLEGGŮV KUMBÁL/VIDEO ZÁZNAM

Clegg se dívá na video z Mirandina pokoje. Miranda leží v
 horečkách, bledá, zpocená, kašle krev. Halucinuje.

MIRANDA
 (mumlá)
 G.P., G.P.

93 ULICE V MALÉM MĚSTĚ - NOC

Clegg jede v autě noční ulicí. Zastaví u domu, kde je vývěska se zeleným křížem. Vystoupí z auta, obchází u zvonku. Všimne si ho strážník.

STRÁŽNÍK
Potřebujete pomoct?

CLEGG
Ne, ne, ne.

Nasedne do auta a odjede.

94 ČEKÁRNA U LÉKAŘE - NOC

V čekárně je jeden člověk. Ticho. Clegg si nesměle sedne na lavici, co nejdál od něj.

Člověk se nadechne, chce něco Cleggovi říct. Ten si ale rychle vezme časopis. Listuje jím, je tam článek o atomových bombách s nákresy.

Vyjde sestra.

SESTRA
Prosím, pane.

Clegg zvedne hlavu. V čekárně je sám.

Prudce vstane.

CLEGG
Pro... promiňte.

Chvatně odchází.

Vyjde na ulici, nasedne do dodávky.

95 EXT. PŘED CLEGGOVÝM DOMEM - NOC

Přijede s dodávkou před dům.

Zaparkuje, vchází do domu.

96 MIRANDIN POKOJ VE SKLEPĚ

Clegg přijde do Mirandina pokoje.

Miranda je mrtvá.

Clegg ji zkouší tep.

Potom ji vezme do náručí a odnáší.

97 LOŽNICE V PATŘE

Clegg pokládá Mirandu na postel, složí ji ruce na hrud', rozloží vlasy. Vychází slunce, jeho paprsky, které sem pronikají pootevřeným oknem, jako by ji hladily po tváři. Vítr pootevřené okno otevře úplně. Mirandina tvář je ve světle slunečního světla.

MIRANDA

(vnitřní hlas)

Nepřála bych si, aby mě tohle nepotkalo. Protože jestli se odtud dostanu, bude ze mě úplně jiný, a doufám, že lepší člověk. A jestli se odtud nedostanu, jestli se stane něco strašného, přesto budu vědět, že to jaká jsem byla a jaká bych byla i zůstala, kdyby se tohle nepříhodilo, nebyl ten člověk, jakým bych si přála být. Je to něco jako vypalovat v peci hrnek - také musíte riskovat, že třeba praskne nebo zkrabatí.

98 CLEGGOVA ZAHRADA - DOPOLEDNE

Clegg je v zahradě před domem, svítí podzimní slunce.

Clegg uklízí špinavou lopatu do kůlny vysílen pohřebním obřadem.

CLEGG

Jak to teď bez ní má jít dál?
Nemám nikoho jinýho. Ještě po ní musím uklidit. A vyvětrat.

KONEC